

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. června 2025 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Daniely Špatenkové a Jarmily Strnadové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, bytem XXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX,

je vinen, že

1)

v blíže nezjištěné době od XXX2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX a XXX, poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: XXX, opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v XXX do XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, XXX, po této požadoval XXX, XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas XXX, dále v blíže nezjištěných případech

si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX XXX

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému úmyslně ublížil na zdraví,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

2)

dne XXX 2021 v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonem zn. XXX typ XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaze ve výši 2.000 Kč, lampičce XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

tedy

poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v XXX a dále pak v prostoru XXX v XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy XXX v XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (XXX), která

lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

tedy

- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému úmyslně ublížit na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX v XXX, XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji XXX, než mu XXX, a až poté XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat,

tedy

- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobodu,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohružkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

čímž spáchal

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 pod bodem 1),
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2),
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6)

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, škodu ve výši 8 329 Kč.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, škodu ve výši 13 600 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 951 838,60 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené XXX a XXX odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 14. 6. 2024 obžalobu, ve které vinila obžalovaného ze spáchání většího množství trestných činů uvedených ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavních líčeních konaných ve dnech 10. 9. 2024, 24. 9. 2024, 27. 11. 2024, 22. 1. 2025, 5. 3. 2025, 15. 4. 2025, 6. 5. 2025, 5. 6. 2025 a 17. 6. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u prvního hlavního líčení prohlásil vinu skutky pod body 2), 4), 5), 6) a 7) obžaloby. Soud toto prohlášení viny přijal a následně tedy obžalovaného uznal na vinu spácháním těchto skutků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Karlíková.

3. U skutků označených pod body 1) a 3) obžaloby pak obžalovaný vinu neprohlásil. Připustil, že opakovaně fyzicky napadl poškozenou XXX, sporoval však intenzitu tohoto napadání a důrazně vyloučil jakékoliv sexuální násilí vůči poškozené, veškeré sexuální praktiky byly dle jeho názoru z obou stran konsenzuální. Veškeré násilí, které páchal, se dělo pod vlivem XXX, jeho násilné chování je XXX, snaží se na něm pracovat. Obžalovaný připustil, že poškozené vulgárně nadával, mohl použít i slova uvedená v obžalobě. Vyloučil však, že by kdy poškozené vyhrožoval XXX, dne XXX. nůž držela poškozená, XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by poškozenou někdy XXX, či jí ohrožoval jakýmkoliv předmětem. Rovněž poškozené nikdy nebránil v kontaktu s osobami blízkými, za XXX do XXX ji i vozil. Obžalovaný přiznal, že poškozené podával XXX, popřel však, že by tak činil násilím.
4. K jednání ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že byli s poškozenou na XXX v XXX, byla u toho i XXX. Poškozená XXX. Po návratu domů se začali hádat ohledně té scény, poškozená mu XXX, nejvíce jej vytočilo, že mu řekla, že je jen „XXX“. V reakci na to ji, ona XXX na XXX a tím incident skončil.
5. K incidentu ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že k němu přijel XXX, na návštěvě byla i XXX XXX a poškozená. Nejprve ve městě vypili nějaký alkohol, poté jeli k němu domů. Tam se bavili, užívali alkohol a později také XXX. Okolo půlnoci XXX odjela, obžalovaný následně šel XXX pro XXX, když se vrátil, přistihl poškozenou a XXX, jak XXX. To jej rozcílilo, začali se s XXX přetahovat, to trvalo zhruba 10 minut. V tom ucítil, že jej XXX a XXX jí, ona XXX XXX. S XXX si to vyříkali, poškozenou však chtěl vyhodit z domu. Vyhodil jí XXX, zpětně chápe, že se asi v noci bála. XXX. Pak přijela policie, které to s XXX vysvětlili, následně mu i psala poškozená z XXX, bylo mu jí líto. Nabídl jí pomoc s domácností a také služby XXX, která XXX. V průběhu dalšího vztahu při hádkách mu poškozená vyhrožovala, že po něm chce peníze, jinak mu zničí kariéru. XXX poškozené rovněž volal XXX a chtěl po ní peníze, jinak to nahlásí na policii. Když ho poškozená vydírala nahlášením věci na policii, tak jí řekl, že XXX, nikdy to však neměl v plánu učinit.
6. Dne XXX 2021 rovněž došlo k hádce, kdy byli XXX, v té době již chodil na XXX a chtěl ze situace odejít, aby se nedopustil dalšího násilí. Odešel do XXX, poškozená však přišla za ním a chtěla se dále hádat. On už to nevydržel, začal na ní křičet a XXX, to mu pak bylo líto, pomáhal jí to ledovat, na ošetření to nebylo. XXX. XXX, vyříkali si to a šli spát. Určitě jí toho dne XXX.
7. Co se týče sexuálního násilí, toto obžalovaný kategoricky popřel. Uvedl, že XXX. Rovněž XXX. Ani žádná z jiných poškozených si nestěžovala, že by je nutil k XXX. Nikdy poškozené nevkládá XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by XXX.
8. Obžalovaný následně požádal o další výslech, u kterého popsal jejich sexuální život. XXX.
9. Hlavním usvědčujícím důkazem proti obžalovanému je výpověď poškozené XXX. Ta uvedla, že se seznámili s obžalovaným na přelomu XXX a XXX 2021, i když od vidění jej znala již dříve. Už jejich první schůzka byla problematická, XXX, ale bližší kontakt nechtěla. Obžalovaný ji XXX XXX. Poškozená XXX, následně se bavili, měli pak spolu i dobrovolný sex v XXX, následně mu poškozená psala, že si to s ním užila. XXX. I třetí intimní kontakt byl problematický, kdy v XXX u obžalovaného XXX začal pohlavní styk dobrovolně, XXX a obžalovaný přes XXX v sexuálním styku pokračoval. XXX. Obžalovaný po ní také vyžadoval sex poté, XXX. Do pohlavního styku násilím ji také nutil v XXX, ona odmítla XXX. Dále na poškozené vyžadoval obžalovaný XXX i přes její XXX, které jí způsobil, což pro ni bylo bolestivé. Poškozená nesouhlasila, XXX. Poškozená uvedla, že na prvotním výslechu o znásilnění nemluvila, protože věděla, že by jinak musela uvádět všechny intimní detaily, měla navíc jinou představu o tom, co je znásilnění, až zpětně si začala uvědomovat, že chování obžalovaného bylo znásilněním.

10. K prvnímu fyzickému napadení ze strany obžalovaného došlo dle poškozené XXX XXX, kdy byli na XXX. Obžalovaný se bavil s XXX, to mu vytknula, následně pak XXX jeho XXX, obžalovaný na ni XXX, XXX. Následně jeli k XXX, v rámci hádky mu řekla, že si hraje na XXX, i když je jen XXX. To obžalovaného rozčílilo, XXX, až XXX. Na to mu řekla, ať odejde, on začal XXX, tak mu odpustila. Po tomto incidentu začal obžalovaný více žárlit, kontroloval jí telefon, podezříval jí, že spolupracuje s policií, musela mu vysvětlovat obsah svých zpráv.
11. Další incident se odehrál XXX 2021, kdy byl na návštěvě XXX. Už první večer spolu měli verbální konflikt a obžalovaný ji obvinil, že s XXX flirtuje. Druhý den jeli XXX, pak jeli i s XXX k nim XXX. Poté co XXX odjela, zůstala chvíli s XXX sama, když šel obžalovaný pro XXX, na žádost XXXX jej XX a když to viděl obžalovaný, přistoupil k nim a XXX do poškozené, až XXX. Mezi tím obžalovaný útočil na XXX, poškozená se snažila obléct a odejít, když šla kolem obžalovaného, tak ji XXX. Pak XXX. Všimla si, že XXX. Poté co opustila pozemek obžalovaného, volala 112 s tím, že XXX, nechtěla, aby operátor volal policii, ovšem ten jí sdělil, že musí, tak se schovala na XXX. Nechtěla, aby obžalovaný měl problém s policií kvůli jeho zaměstnání, již před tím jí říkal, že XXX.
12. Poškozené následně na XXX sdělili, že s agresivitou obžalovaného se dá něco dělat, pokud nebude užívat návykové látky, XXX. Na nějakou dobu fyzické napadání ustalo, ale stupňoval se psychický teror, vyhrožoval XXX. Rovněž jí vyhrožoval, že XXX. Následně došlo k další hádce potom, co si obžalovaný přečetl její zprávy. Vyhrožoval, že ji XXX.
13. Poslední útok byl asi nejhorší, spouštěčem bylo to, že se jí XXX přes zprávy ptal, zda mají doma „XXX“, ona mu odpověděla, že spíše „XXX.“ Bála se, že si to obžalovaný přečte, tak se mu raději přiznala. Na to jí XXX Když se probrala, XXX, obžalovaný po ní chtěl XXX a ona se podvolila, aby přestal ve fyzickém napadání. Začal XXX. Poté se setkala s XXX a následně obžalovanému sdělila, že jejich vztah končí. Obžalovanému přišly nějaké pomůcky XXX, měli XXX. Když následně přijela XXX poškozené do XXX a uviděla nepořádek a XXX, vyděsila se, cca ve XXX ráno jí volal obžalovaný, že za ní jede a nemůže bez ní být, tak s XXX sbalily nejnnutnější věci a XXX. Obžalovaný si pak do bytu šel pro své věci, zničil jí u toho vybavení, například televizi a lampu.
14. Co se týče XXX, tak ten zajišťoval obžalovaný, užívala jej dobrovolně, ovšem chtěla maximálně jednou měsíčně, nakonec jej užívali každý víkend. Poškozená s tím chtěla skončit, obžalovaný na tom však trval, asi dvakrát či třikrát jí ho podal násilím, celkem užili XXX v 20 – 25 případech.
15. Poškozená dále uvedla, že soužití s obžalovaným mělo XXX. XXX.
16. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru soudního lékařství týkající se zranění poškozené XXX zpracovaný XXX. Co se týče události z XXX. 2021, tam z lékařské dokumentace nebyla zjištěna žádná objektivně verifikovatelná zranění. U události ze dnů XXX. pak byl zjištěn XXX v XXX. Tato zranění XXX. Popis události poškozenou by dobře vysvětloval tato zranění, nebyly však zjištěny úrazové změny odpovídající opakovanému násilí směřujícímu XXX. Popis události ze strany obžalovaného pak vznik zranění nevysvětluje, zejména nevysvětluje poranění v XXX. K události ze dne XXX 2021 znalec uvedl, že byly zjištěny XXX v XXX, kdy mechanismus vzniku těchto poranění lze velmi dobře vysvětlit opakovaným působením tupého násilí malé intenzity XXX. Co se týče hodnocení zranění, tak nejzávažnější byla XXX XXX, která je ze soudně lékařského hlediska hodnocena ještě jako lehké zranění. Co se týče poškozenou zmiňovaného XXX, tak ve zdravotnické dokumentaci nebyly nalezeny záznamy, které by to prokazovaly, to lze ale dobře vysvětlit odložením lékařského vyšetření o několik dní, absence úrazových změn v dokumentaci nevylučuje působení násilí XXX.

17. Klíčovým důkazem pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX pak byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie. Znalce PhDr. Tereza Sejkorová Benešová popsala osobnost poškozené a následky, které jednání obžalovaného mělo na její psychický vývoj. U poškozené nebyly zjištěny žádné tendence ke zveličování, zkreslování prožitého či k fabulování. Dle názoru znalce byl popis prožitých událostí ze strany poškozené autentický, stabilní s přiléhavým doprovodem emočním a vegetativním, mimika a gesta odpovídaly obsahu výpovědi. Popis událostí odpovídal zjištěné osobnosti poškozené. XXX. Znalce dále uvedla, že to, že se obžalovaný na ostatních partnerkách neměl dopouštět sexualizovaného násilí nikterak nevylučuje, že se jej dopouštěl na poškozené XX, v takových vztazích je násilí primárně prvkem kontroly, a to se týká i sexualizovaného násilí.
18. Znalec MUDr. Vlastimil Tichý, který zpracoval znalecký posudek na poškozenou XXX z oboru psychiatrie, uvedl, že jako přímý následek útoku obžalovaného na poškozenou se u ní vyvinula posttraumatická stresová porucha, která trvala i v době zpracování znaleckého posudku, XXX. XXX. Jednalo se o posttraumatickou stresovou poruchu středního stupně. Poškozená nejprve docházela do XXX, dále se XXX. Dále XXX. Co se týče dopadů na pracovní život poškozené, tak tam došlo k dočasné pracovní neschopnosti. Posttraumatická stresová porucha stěžovala poškozené výkon zaměstnání i na dále, XXX. U osob s posttraumatickou stresovou poruchou je běžné, že jejich pracovní okolí nepozoruje zhoršení výkonnosti. XXX.
19. Dále byl zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a sexuologie na osobu obžalovaného. Znalec MUDr. Kolomazník uvedl, že u obžalovaného je vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, byl u něj přítomen abúzus alkoholu a XXX. Kromě incidentu v XXX byly jeho ovládací schopnosti sníženy vlivem užití návykových látek pouze měrou nepodstatnou. Obžalovaný XXX, znalec tudíž nenavrhuje ochranné léčení. Obžalovaný odmítl absolvovat PPG vyšetření, XXX. XXX
20. Dalším znaleckým posudkem zpracovaným v řízení byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie, a to na osobu obžalovaného. Znalec doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. uvedl, že obžalovaný je velmi XXX. Psychicky XXX. XXX, XXX. Prognóza resocializace je u obžalovaného velmi dobrá. Znalec připustil, že je možné, že se obžalovaný na poškozené dopouštěl sexualizovaného násilí, nicméně se nedomnívá, že by to byla převažující forma agrese.
21. V řízení byla dále vyslechnuta jako svědkyně XXX, XXX poškozené. Ta uvedla, že již v počátku soužití poškozené s obžalovaným se jí XXX svěřovala, že k nějakému násilí došlo. XXX 2021 v noci jí XXX volala, že je v XXX, aby pro ni došla. Vypadalo to, že bude s jejich vztahem konec, následně jí začal obžalovaný kontaktovat a přesvědčil ji k pokračování ve vztahu. Od té doby spolu žili u poškozené v bytě, ta s XXX přestala komunikovat. Následně jí volala po posledním napadení, svědkyně k XXX přijela do bytu, XXX. Zůstala u ní, kolem XXX volal obžalovaný, že si jede pro věci, XXX. K události ze dne XXX jí XXX řekla, že ji obžalovaný napadl, XXX. Dále jí řekla, že ji obžalovaný napadal i sexuálním způsobem. Také jí XXX povídala, jak ji obžalovaný XXX. Také vyprávěla, jak už toho bylo na ni moc, XXX. Poškozená rovněž líčila, jak XXX. XXX.
22. Dále byl jako svědek vyslechnut XXX, XXX poškozené. Ten uvedl, že jel po napadení pro XXX do XXX, měla XXX. Říkala mu, že ji obžalovaný napadl, XXX. O sexuálním životě s ním XXX nemluvila. Kromě XXX také na poškozené XXX viděl v jiných případech XXX. Svědek dále popsal, že po konci vztahu byla poškozená XXX, XXX,XXX. Svědek uvedl, že volal XXX obžalovaného a ptal se, jestli o tom ví, ta řekla, že to není možné, nevěřila mu to. Žádné peníze po ní nepožadoval.
23. V řízení byl také vyslechnut svědek XXX, který incident XXX popsal obdobně jako obžalovaný. Uvedl, že poté, co obžalovaný odešel XXX pro víno si s poškozenou povídali, říkal jí o svých

problémech, ona jej objala, aby jej utěšila. Obžalovaný je viděl a svědka napadl. Prali se, poškozená je XXX, na základě toho XXX, stěžovala si, že ji XXX. Jednalo se o nehodu. Obžalovaný ji pak vyhazoval z domu, u toho samotného však nebyl zůstal ve vedlejším pokoji. Neslyšel, že by obžalovaný poškozené vyhrožoval, či ji dále napadal, byl XXX, takže by to slyšel, kdyby se tak dělo. S obžalovaným se nebavili o tom, co budou říkat policii. Svědek nevěří, že by se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl násilí.

24. K incidentu ze dne XXX byl vyslechnut také XXX, policista, který u incidentu zasahoval. S kolegy dorazili jako první a našli poškozenou na XXX, stěžovala si na XXX. Uváděla, že došlo i k XXX na XXX, z toho důvodu volali záchranku. Poškozená také uváděla, že ji XXX. Když přišli k brance, bavil se s nimi spíše obžalovaný, ten celou věc bagatelizoval, že se nic nestalo, byl velmi XXX. Byl tam přítomný i druhý člověk, XXX, ten spíše stál opodál a nechtěl se s nimi moc bavit, když jej policisté oslovili, skákal do řeči obžalovaný. Byl takový XXX. Sdělili jim, že došlo ke konfliktu, do toho se poškozená připletla a měla upadnout. Celou věc na místě posoudili jako přestupek proti občanskému soužití.
25. Dále byla vyslechnuta svědkyně XXX XXX poškozené. Ta uvedla, že již po měsíci vztahu s obžalovaným jí poškozená říkala o prvním napadení. Následně musela jít na operaci se XXX. Nejprve jí sdělovala, že po sexuální stránce je vše skvělé, po nějaké době se však svěřila, že docházelo i k sexuálním stykům proti vůli poškozené, to však bylo pravděpodobně až zpětně. Rovněž se jí svěřovala, že byla ze strany obžalovaného XXX. Všechny informace má od poškozené, ale viděla ji s XXX a XXX.
26. Jako svědkyně byla vyslechnutá také XXX, XXX obžalovaného. Ta uvedla, že nikdy nebyla svědkem násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené. Pracuje jako XXX, obžalovaný domluvil, že k XXX, u toho se jí řekla, že vypadá XXX. Po incidentu v XXX jí nabídla pomoc s rehabilitací, zařídila jí také XXX. K večeru, který tomu uváděl, svědkyně řekla, že poškozená nejprve v XXX vyprovokovala XXX a odešla, následně ji našli XXX, jak se XXX. K samotnému průběhu úrazu jí poškozená řekla, že je našel obžalovaný, jak se XXX s XXX, obžalovaný se s ním začal prát, poškozená se je snažila odtrhnout a u XXX. V následujících dnech jí volal XXX poškozené a chtěl po nich peníze, jinak věc nahlásí na policii, že obžalovanému zničí XXX. Svědkyně odmítla mu jakékoliv peníze dát. Poškozená s ní neprobírala sexuální život, XXX. Nikdy jí nenapadlo, že by obžalovaný bral drogy.
27. Dále byl vyslechnut XXX poškozené v rozhodné době, XXX. Ten uvedl, že zhruba v XXX 2021 si všiml, že má poškozená na XXX XXX, řekla mu, že XXX. Neměl z jejich vztahu dobrý pocit, pořád chodili XXX. Poté co mu poškozená volala, že má XXX, ptal se jí, zda to má od obžalovaného a ona řekla, že ano, popsala mu incident obdobně jako u své výpovědi u soudu. Za pár dnů s ní mluvil, to mu sdělila, že má úmysl ve vztahu s obžalovaným pokračovat, on jí doporučil, ať se obrátí na XXX. Sexuální život s ním neprobírala. Svědek nezaznamenal změnu chování poškozené v souvislosti se vztahem s obžalovaným. Obecně byla poškozená občas XXX. Svědek nezaznamenal zhoršení pracovního výkonu poškozené v souvislosti s předmětnými událostmi.
28. Dále byla vyslechnuta XXX, XXX poškozené v předmětném období. Ta uvedla, že v době, kdy poškozená měla vztah s obžalovaným spolu neměly až tak blízký vztah. Všimla si, že XXX, to jí přišlo podezřelé. Poškozená se jí svěřovala ohledně napadení a také XXXXXX. Ani svědkyně si nevšimla, že by u poškozené došlo ke zhoršení pracovního výkonu.
29. Na návrh obhajoby byl dále jako svědek vyslechnut XXX, který uváděl, že se mu poškozená svěřovala s napadením, ukazovala mu fotky XXX. O sexuálním životě se s ní nebavil. Až v průběhu vyšetřování mu poškozená mezi řádky naznačila, že se mělo jednat i o sexuální násilí. Dále byl

vyslechnut svědek XXX, XXX obžalovaného, který uvedl, že s poškozenou se viděl cca dvakrát až třikrát, vždy za přítomnosti obžalovaného. S poškozenou jejich sexuální život nikdy neprobíral, obžalovaný se mu svěřoval, že má ráda XXX, ale že je to v normě. Svědek zná i ostatní partnerky obžalovaného, žádná z nich si nestěžovala na sexuální násilí či jiné napadání.

30. V řízení byla také jako svědkyně vyslechnuta XXX, XXX, která s obžalovaným pracovala na jeho problémech s XXX. Poprvé ji obžalovaný navštívil v XXX 2021, následně se ozval až v XXX 2022, pak proběhly tři nebo čtyři návštěvy, následně byla spolupráce pro nečinnost ukončena. Mezi XXX v roce 2023 se obžalovaný ozval znova, že by rád znova spolupracoval, tentokrát i s partnerkou. Schůzka se již nepodařila zrealizovat, protože byl obžalovaný vzat do vazby. Spolupráce pokračovala i ve výkonu vazby, měla charakter spíše podpůrný než psychoterapeutický. Obžalovaný měl zájem naučit se pracovat se svými emocemi. Svědkyně vyjádřila názor, že obžalovaný je na správné cestě, náprava u něj možná je. Po propuštění by měla následovat další psychoterapeutická péče.
31. Dále byl se souhlasem stran přečten protokol o výpovědi poškozené XXX. Ta ve své výpovědi popsala jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl pod body 3) až 6) výroku o vině, u kterých obžalovaný prohlásil vinu. Co se týče jejich sexuálního života, poškozená uvedla, že byl obžalovaný místy při sexu velmi agresivní, XXX, nikdy to však nepřekročilo určité hranice. Poškozená dále uvedla, že když se s obžalovaným hádali, požadoval po ní následně sex a když jej odmítla, tak se na ní dopouštěl fyzického násilí.
32. Zmocněnec poškozených navrhl zpracování znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, který by osvětlil, jaká zranění mohla poškozená XXX utrpět při XXX ze strany obžalovaného. Soud dospěl k závěru, že takový důkaz by byl nadbytečný a jen by vedl k prodloužení trestního řízení, protože obžalovaný od XXX poškozené dobrovolně upustil, takže i když další XXX bezpochyby bylo způsobilé ohrozit poškozenou na zdraví či životě, tak i kdyby obžalovaný měl v úmyslu závažnější následek přivodit, došlo by k zániku trestnosti pokusu. Zmocněnec dále navrhoval opětovný výslech svědka XXX a znalkyně XXX s ohledem na tvrzené nedostatečné poučení těchto osob, soud však neshledal v jejich poučení nedostatky, které by zapříčinily procesní nepoužitelnost těchto výpovědí a opakované výslechy osob, u nichž byl nad to zmocněnec přítomen, považuje soud za zcela nadbytečné.
33. Obhájce navrhl dále vyslechnout svědkyni XXX k incidentu, který se udál dne XXX. 2021. Jelikož z výpovědi obžalovaného i poškozené XXX vyplynulo, že svědkyně odešla dříve, než došlo k násilí obžalovaného vůči poškozené, dospěl soud k závěru, že výpověď svědkyně by na důkazní situaci nemohla nic změnit. Dále po celé řízení obhajoba navrhovala výslech svědka XXX k událostem, které se staly v XXX na počátku vztahu obžalovaného s poškozenou. Soud byl ochoten tohoto svědka vyslechnout, i když pro objasnění důkazní situace jeho výpověď klíčová nebyla, protože události z tohoto dne nebyly součástí obžaloby. Obhajoba však nebyla schopna předložit funkční kontaktní údaje na svědka, předložené telefonní číslo svědek opakovaně nezvedal, ani obhájce nezajistil jeho účast u hlavního líčení a soud nedisponoval osobními údaji této osoby. Obhájce dále navrhl vyslechnout svědkyni XXX, XXX poškozené, která měla popsat, zda neslyšela násilné incidenty vůči poškozené. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že vyslýchat XXX po více než třech letech k tomu, zda něco nezaslechla, by nemohlo přinést nic dalšího. I kdyby sousedka sdělila, že nic neslyšela, je třeba zdůraznit, že část jednání se odehrávalo v domě obžalovaného, nad to XXX nemusela být doma v době, kdy docházelo k násilí vůči poškozené v jejím bytě a po tak dlouhé době by soud sotva mohl tuto skutečnost prokázat. Obhájce dále navrhl výslech svědkyně XXX, XXX svědka XXX, kterým se měla poškozená svěřovat s tím, jak je XXX. Soud svědka XXX vyslechl, ten nic takového nepotvrdil, uvedl, že je kamarádem obžalovaného, poškozenou XXX viděl zhruba dvakrát až třikrát vždy za přítomnosti obžalovaného a o intimním životě se

spolu nebavili. Soud tedy dospěl k závěru, že ani výslech této osoby by nepřispěl k objasnění důkazní situace, navíc i kdyby poškozená někomu sdělovala, že je XXX se sexuálním životem s obžalovaným, na důkazní situaci by to nic nezměnilo, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně uvedla, že je naprosto běžné, když oběť zažívá periody spokojenosti se sexuálním životem a následné periody, kdy vůči ní dochází k sexuálnímu násilí. Dále pak byl navržen znalecký posudek, který měl posoudit dynamiku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, zejména s ohledem na případné spoluzavinění poškozené XXX v otázce vzneseného nároku na odčinění nemajetkové újmy. I zde má soud důkazní situaci za dostatečně prokázanou, v řízení byly vyslechnuti znalci z odvětví klinické psychologie i psychiatrie, kteří zpracovali znalecké posudky jak na obžalovaného, tak na poškozenou a v jejich posudcích soud neshledal žádné zásadní rozpory, které by jej vedly k potřebě dalšího znaleckého zkoumání. Další znalecké zkoumání by tak pouze prodloužilo trestní řízení a vedlo by k prohloubení sekundární viktimizace poškozené jakožto zvláště zranitelné oběti. Soud tak shora uvedené důkazní návrhy zamítnul.

34. Když soud hodnotil provedené důkazy samostatně a v souvislostech, dospěl k závěru, že žalované jednání bylo až na drobné detaily bez důvodných pochybností prokázáno. Klíčovým důkazem je pochopitelně svědectví poškozené XXX, která do podrobností popsala závadové jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dopouštěl. Je třeba zdůraznit, že výpověď poškozené tu nestojí osamoceně, je podpořená zejména znaleckým posudkem z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně u ní neshledala žádné tendence k zveličování prožitých událostí či motiv msty na obžalovaném. Naopak při popisování prožitých událostí byla výpověď poškozené doprovázena adekvátními emočními i somatickými projevy. Rovněž znalec z oboru psychiatrie u poškozené shledal vznik posttraumatické stresové poruchy a její výpověď považoval za popis reálně prožitých událostí.
35. Obhajoba se snažila incident ze dne XXX 2025 vykreslit jako nešťastnou náhodu, kdy obžalovaný pouze při XXX se svědkem XXX omylem XXX do poškozené, která XXX a následně XXX. Je pravdou, že obdobně popsal tuto událost i svědek XXX. Soud však dospěl k závěru, že věrohodná je v tomto případě verze poškozené, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, kdy byl na těle poškozené zjištěn XXX v XXX, vysoko v XXX, což neodpovídá popisu události ze strany obžalovaného. Znalec vyloučil, že by zranění poškozené jako celek mohla být způsobena tak, jak obžalovaný uváděl. Znalec dále uvedl, že nebyla zjištěna zranění na XXX poškozené, tato část z popisu skutku tak byla vypuštěna. Je pochopitelné, že popis způsobu napadení ze stran účastníků incidentu s ohledem na časový odstup a užití návykových látek nebude zcela přesný, nicméně přítomnost zranění XXX poškozené svědčí o tom, že obžalovaný na ní úmyslně útočil. Je třeba rovněž podotknout, že poškozená již v den napadení sdělila policistům, že jí obžalovaný úmyslně XXX, což vedlo ke XXX, jak potvrdil svědek XXX. Rovněž policii sdělila, že byla napadena XXX, to je vedlo k zavolání záchranné služby. Výpověď svědka XXX pak soud považuje za nedůvěryhodnou, jelikož obžalovaný měl motiv i čas se se svědkem na výpovědi domluvit, než přijela policie, jedná se navíc o XXX obžalovaného. I chování svědka XXX a obžalovaného v okamžiku příjezdu policie svědčí o tom, že neuváděli pravdu, kdy svědek byl dle sdělení policisty XXX, nechtěl se s nimi bavit, naopak obžalovaný se choval sebejistě a arogantně a pokud již svědek XXX něco policistům říkal, skákal mu u toho do řeči. Dále pak popis události ze strany obžalovaného se soudu rovněž jeví jako velmi nedůvěryhodný, kdy dle svého sdělení omylem XXX tak, že nešťastně XXX, ta si stěžovala na XXX. Pokud by tomu tak bylo, kdy poškozená byla v té době jeho družkou, sotva by ji následně XXX, namísto toho, aby se zajímal o její zdravotní stav a zajistil ji potřebnou lékařskou pomoc. Soud tak dospěl k závěru, že napadení poškozené v rámci tohoto incidentu proběhlo tak, jak poškozená popisovala a k útoku na poškozenou, který vedl k jejímu XXX, došlo úmyslně. Způsobení zranění, tedy XXX, pak obžalovaný spáchal minimálně v úmyslu nepřímém.

36. Stěžejní otázkou řízení bylo, zda se obžalovaný dopustil vůči poškozené XXX zločinu znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025. Obžalovaný po celou dobu sexuální násilí popíral a uváděl, že veškeré sexuální praktiky mezi ním a poškozenou byly na dobrovolné bázi. Ani v tomto případě soud neshledal důvodů nevěřit výpovědi poškozené XXX, že na ní obžalovaný vynucoval sex i přes její nesouhlas a pomocí násilí. Svědkyně XXX uvedla, že v rámci prvotního podání vysvětlení skutečně sdělila policii, že o znásilnění v jejím případě nešlo, věrohodně však vysvětlila, že to bylo zejména z důvodu její zkreslené představy o tom, co vlastně znásilnění je. Až s odstupem času si začala uvědomovat, že se často obžalovanému podvolila proti své vůli, a to i z obavy z dalšího fyzického napadání. Skutečnost, že poškozená měla s obžalovaným často i dobrovolný pohlavní styk neznamená, že některé z pohlavních styků vůči ní nebyly vynucené ze strany obžalovaného. Zejména pokud obžalovaný opakovaně používal poměrně brutální fyzické násilí vůči poškozené, je pochopitelné, že pak pohrůžka násilím byla implicitně přítomna v jednání obžalovaného vůči poškozené na každodenní bázi a poškozená XXX. Obžalovaný tvrdil, že by si sex na poškozené nikdy násilím nevynucoval, je však s podivem, proč by v tomto ohledu respektoval tělesnou integritu poškozené, když jinak neměl problém ji fyzicky napadnout, jak sám přiznal. Znalkyně z oboru klinické psychologie vysvětlila, že chování, kdy obžalovaný přenese svou agresivitu do sexuálního života je naprosto běžné a z dobrovolného pohlavního styku v jiných případech nelze dovozovat, že byl tento styk vždy konsenzuální, či že dokonce nebylo použito přímého násilí k vynucení pohlavního styku. Poškozená navíc vysvětlila, XXX, proto po delší dobu tolerovala násilí vůči své osobě, měla totiž dojem, že XXX. Obhájce v závěrečné řeči namítal, že pokud poškozená znalkyni nesdělila, že po počátečním pohlavním styku, který nesl znaky násilí, následně měla s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, tak to činí celý posudek nevěrohodným, soud však tento názor nesdílí. Znalkyně byla s touto skutečností konfrontována při výslechu a potvrdila, že ani toto není nijak neobvyklé a je pochopitelné, že poškozená do detailu se znalkyní neřešila veškeré sexuální zážitky s obžalovaným. Poškozená do detailů popsala případy, kdy došlo k sexuálnímu styku přes její projevený nesouhlas, a to jak užitím přímého násilí, XXX, tak i případy, kdy se sexuálnímu styku podvolila XXX z dalšího napadání ze strany obžalovaného. XXX. Obžalovaný se dále hájil, že žádná z dalších poškozených si na sexuální násilí nestěžovala, proto nelze poškozené XX věřit, že se vůči ní tohoto násilí dopouštěl. Tato obhajoba je však mylná. V první řadě je třeba uvést, že vůbec není vyloučeno, že se takového jednání obžalovaný dopouštěl pouze vůči jedné ze svých obětí. Nad to však poškozená XXX uvedla, že i vůči ní byl v sexu obžalovaný agresivní, vzrušovalo jej XXX a v případě, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasila, docházelo k jejímu napadání. Soud o tomto skutku nemohl rozhodovat, jelikož nebyl součástí obžaloby, nicméně tato výpověď znevěrohodňuje tvrzení obžalovaného, že by se nikdy sexuálního násilí na ženě nedopustil. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná i v této části a uznal jej na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

37. Zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku spáchá ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v době, kdy žil s poškozenou XXX střídavě v jeho domě a v bytě poškozené, se vůči ní dopouštěl jednání spočívající ve fyzických útocích, vyhrožování a sexuálního násilí. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula dlouhotrvající středně těžká posttraumatická stresová porucha, která poškozenou omezovala v běžném způsobu života po dobu výrazně přesahující šest týdnů. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
38. Zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 spáchá ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a tento čin

spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vykonal přes nesouhlas poškozené XXX. Dále bylo prokázáno, že po fyzickém napadení ze strany obžalovaného se poškozená podvolila ze strachu z dalšího napadání pohlavnímu styku, kdy pohružka násilím byla dána již jejím předchozím napadením. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, když mu muselo být zřejmé, že překonává odpor poškozené, a že pod vlivem fyzických útoků má poškozená z jeho osoby vážné obavy. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

39. Přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v cca 20 případech obstaral poškozené XXX XXX, v několika případech jí nad to donutil jej užít proti její vůli. Došlo tak k naplnění zákonných znaků citované skutkové podstaty.
40. Přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v rámci jednání pod bodem 1) výroku o vině dne XXX 2021 XXX do poškozené XXX tak, že XXX a XXX, kdy takové zranění obvykle znamená omezení běžného způsobu života na dobu čtyř týdnů. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém, kdy musel být srozuměn s tím, že takovéto násilné jednání může vést k obdobnému zranění. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty. Jelikož spáchání tohoto trestného činu došlo v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, zkoumal soud otázku, zda v daném případě nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu vyjádřenou například v usnesení ze dne 7. 10. 2015, sp. zn. 6 Tdo 1062/2015 jednočinný souběh těchto skutkových podstat vyloučen není a záleží na okolnostech případu. Intenzita zásahu do zdraví poškozené, kdy délka léčby dalece přesáhla jeden týden vyžadovaný k naplnění skutkové podstaty, vede soud k závěru, že za dané situace nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty, a že je ublížení na zdraví poškozené třeba hodnotit jako samostatný trestný čin. Následně pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině napadl poškozenou XXX takovým způsobem, že ačkoliv nedošlo ke zranění, u kterého by omezení v běžném způsobu života přesahovalo jeden týden, s ohledem na způsob a intenzitu útoků k těmto zraněním dojít mohlo a obžalovaný s tím musel být minimálně srozuměn. Jednání obžalovaného pod bodem 3) výroku o vině tak bylo klasifikováno také jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, spáchané ve stádiu pokusu.
41. Přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se dopustí pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a tento čin spáchá se zbraní. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vyhrožoval XXX poškozené XXX, k zesílení výhrůžek také ve více případech použil XXX, který poškozené XXX. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že intenzita hrozby byla natolik vysoká, že se vymyká běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, a tudíž není možné dojít k závěru, že došlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. Dále pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 5) vyhrožoval fyzickým násilím poškozené XXX, kdy k zesílení své výhrůžky použil jako zbraň XXX. I v tomto případě tak došlo k naplnění citované skutkové podstaty.
42. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohružkou násilí nebo pohružkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl a spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich

povinnosti. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný nejprve požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii s ohledem na zranění způsobené při incidentu ze dne XXX 2021, kdy vyhrožoval XXX. Oproti podané obžalobě však soud dospěl k závěru, že toto jednání bylo spácháno v jednočinném souběhu se skutkem pod bodem 1) obžaloby, tento skutek tak byl začleněn do popisu skutku pod bodem 1) výroku o vině. Obdobným způsobem následně požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii, i zde vyhrožoval fyzickým násilím a XXX, pokud neuposlechne. Tím byly v obou případech naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

43. Přčinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Bylo prokázáno, že obžalovaný skutkem pod bodem 2) výroku o vině zničil vybavení domácnosti poškozené XXX, kdy celková výše škody přesáhla hranici škody nikoliv nepatrné. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
44. Přčin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině na veřejnosti, konkrétně na ulici v centru města XXX, napadl poškozenou XXX. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
45. Přčinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině XXX, následně v rámci jednání pod o pod bodem 5) výroku o vině rovněž poškozenou XXX.
46. Zmocněnec poškozené XXX u prvního hlavního líčení nejprve navrhoval posoudit jednání obžalovaného v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině jako pokus vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož XXX může dojít i k usmrcení oběti, například při XXX. Soud dospěl k závěru, že v daném případě toto právní hodnocení není přiléhavé, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný jednal, byť v nepřímém úmyslu poškozenou XXX usmrtit, nad to je třeba zdůraznit, že obžalovaný dobrovolně zanechal svého jednání, takže v daném případě by bylo třeba uplatnit ustanovení o zániku trestnosti pokusu. Dále v rámci závěrečné řeči zmocněnec navrhl kvalifikovat toto jednání jako zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku. Ani v tomto případě soud nepovažoval argumentaci zmocněnce za přiléhavou, jelikož nebylo prokázáno, že by uzamčením poškozené v bytě skutečně došlo k jejímu fyzickému či psychickému utrpení v takové míře, že by došlo k naplnění této skutkové podstaty. Jelikož poškozená nedošlo k vážnější újmě na zdraví poškozené v souvislosti se XXX ze strany obžalovaného, má soud za přiléhavé kvalifikovat dané jednání jako dílčí útok zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tak, jak učinila obžaloba.

Uložený trest

47. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
48. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42

tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

49. Obžalovaný se žalovaného jednání dopustil před vyhlášením odsuzujícího rozsudku ze strany Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 4 T 31/2024, kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let. Soud tak v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládal souhrnný trest k tomuto odsouzení.
50. Obžalovanému je v tomto řízení ukládán trest za spáchání celkem patnácti trestných činů, u šesti z nich se jedná o zločiny. Soud tak dospěl k závěru, že je na místě uplatnit ustanovení § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku a zvýšit horní hranici trestní sazby o jednu třetinu. Soud pak ukládal trest podle ustanovení nejprísněji trestného, kterým je zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, kdy je obžalovaný ohrožen zvýšenou sazbou trestu odnětí svobody od dvou let do třinácti let a čtyř měsíců.
51. Obžalovanému polehčuje jeho předchozí vedení řádného života, přihlédnout je třeba rovněž k částečnému prohlášení viny a částečnému doznání u skutků, kde vina prohlášena nebyla. Rovněž je třeba přihlédnout k tomu, že obžalovaný zaslal poškozené XXX část náhrady nemajetkové újmy, a že se ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně a snaží se pracovat na svém problému s XXX.
52. Přitěžující okolností je pak jednoznačně rozsah spáchané trestné činnosti a závažnost následků, které jednání obžalovaného mělo na jeho oběti. Dále obžalovanému přitěžuje, že ve svém jednání pokračoval i poté, co mu bylo sděleno obvinění za trestnou činnost vůči poškozené XXX a v páchaní trestné činnosti ustal až poté, co byl vzat do vazby.
53. S ohledem na výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti dospěl soud k závěru, že je na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, tedy v trvání sedmi let a šesti měsíců, což reflektuje jednak závažnost spáchaného jednání a na druhou stranu skutečnost, že obžalovaný nebyl před spácháním trestných činů doposud soudně trestán. Státní zástupkyně s ohledem na navržený trest v trvání osmi let žádala o zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že v současné době není nezbytné zařazovat obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. V prvé řadě byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který nedosahuje délky osmi let, nejsou tak splněny podmínky uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. I kdyby však obžalovanému byl uložen osmiletý trest odnětí svobody, má soud za to, že by bylo vhodnější jej zařadit do věznice s ostrahou, jelikož obžalovaný je ve výkonu trestu poprvé a je již zařazen ve věznici s ostrahou, svůj trest vykonává řádně a snaží se pracovat na své resocializaci. Za těchto okolností dospěl soud k závěru, že zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou povede k jeho lepší nápravě.

Náhrada škody a nemajetkové újmy

54. Poškozená všeobecná zdravotní pojišťovna se postupně k trestnímu řízení připojila s nároky na náhradu škody v celkové výši 219 784 Kč, kdy se jedná o náklady vynaložené na péči poškozené XXX. Pojišťovna vynaložené náklady řádně doložila a v řízení bylo prokázáno, že to bylo jednání obžalovaného, které vedlo k vynaložení nákladů na lékařskou péči poškozené. Soud tak uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu dle vzneseného nároku. Pojišťovna dále požadovala úroky z prodlení jdoucí od právní moci výroku o náhradě škody do zaplacení, výše úroků byla stanovena dle okamžiku, kdy byl obžalovaný prokazatelně seznámen s nárokem pojišťovny.
55. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 8 329 Kč spočívajícím v nákladech vynaložených na léčbu poškozené XXX. I v tomto případě byla výše nákladů řádně doložena a není pochyb o tom, že

náklady byly vynaloženy v souvislosti s útoky ze strany obžalovaného, pojišťovně tak byl přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši.

56. Poškozená XXX se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody a odčinění nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči jejího zmocněnce. Poškozená po obžalovaném požadovala nahradit majetkovou škodu ve výši 13 600 Kč za věci zničené v rámci skutku pod bodem 2) výroku o vině. Dále požadovala odčinění nemajetkové újmy, a to bolestného ve výši 121 077,40 Kč z titulu bolestného, 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, oboje dle § 2958 o.z. a také odčinění újmy na přirozených právech ve výši 128 000 Kč podle § 2956 o.z. U všech nároků pak poškozená požadovala úroky z prodlení ve výši 14,75 % p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení
57. Co se týče majetkové škody, zde byla výše škody zjištěna odborným vyjádřením a obžalovaný ohledně tohoto skutku prohlásil vinu, tento nárok tak byl, co základu přiznán v plné výši. V případě požadovaného bolestného předložila poškozená znalecký posudek XXX, znalec byl následně u hlavního líčení vyslechnut. Znalec řádně zpracoval bodové ohodnocení v souladu s metodikou Nejvyššího soudu a soud neshledal důvodů se od tohoto posudku odchýlit. Pouze pro úplnost soud dodává, že v rámci zranění ze dne XXX znalec uváděl dvě varianty možného zranění s ohledem na absenci XXX ošetření, znalec se přiklonil k variantě poranění v místě XXX a své důvody pro tento závěr dostatečně vysvětlil. Soud tak v souladu s metodikou Nejvyššího soudu o uznávání bolestného přiznal poškozené nárok na odčinění bolestného ve výši 121 077,40 Kč. Poškozená dále požadovala částku 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, kdy doložila znalecký posudek z oboru stanovení výše nemajetkové újmy zpracovaný XXX. Ta stanovila základní výši ztížení společenského uplatnění na částku 752 751 Kč a dále navrhla zvýšení této částky o 20 % s ohledem na nízký věk poškozené. Soud dospěl k závěru, že užití tohoto koeficientu v daném specifickém případě není na místě, jelikož ze znaleckých posudků MUDr. Tichého a PhDr. Sejkorové Benešové vyplývá, že u poškozené je dobrá prognóza zlepšení stavu poškozené do budoucna, aplikace zvýšeného koeficientu je pak na místě za situace, kdy si následky mladý člověk ponese po celý život. Co se týče základu stanoveného znalkyní, tak tam soud neshledal důvodů pro jeho modifikaci. Obhajoba argumentovala tím, že poškozená zvládla dále vykonávat své zaměstnání a neprojevilo se to na jejím pracovním výkonu, MUDr. Tichý však ve své výpovědi vysvětlil, že to je u tohoto typu posttraumatické stresové poruchy běžné, přičemž výkon zaměstnání pro poškozenou znamenal výrazně zvýšené psychické úsilí z důvodu utrpěné posttraumatické poruchy. Obhajoba dále namítala, že obvyklé částky přiznávané v obdobných případech jsou mnohem nižší a argumentovala také rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové, kdy poškozené XXX byla na náhradě nemajetkové újmy přiznána toliko částka 263 437 Kč. Zde však soud musí poukázat na odlišný právní základ, kdy Okresní soud v Hradci Králové a rovněž soudy obdobných případech běžně nerozhodují o nároku na ztížení společenského uplatnění, jelikož nemají podklad pro toto rozhodnutí ve formě znaleckého posudku, zpravidla se pak musí poškození s tímto nárokem obrátit na civilní řízení. V posuzovaném případě pak poškozená řádně doložila znalecký posudek a soud z něj tudíž mohl vycházet. Co se týče posledního nároku na odčinění nemajetkové újmy, tedy újmy na přirozených právech, zde soud dospěl k závěru, že částka 128 000 Kč požadovaná poškozenou je v kontextu jiných obdobných případů spíše nízká, obžalovaný zasáhl do celé řady přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, důstojnost v sexuální oblasti a práva na svobodu rozhodování. Jelikož soud z tohoto titulu nemohl přiznat více, než bylo požadováno, byl poškozené XXX přiznán nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu zásahu do jejich přirozených práv ve výši 128 000 Kč. Celkem tak byla přiznána částka 951 838,60 Kč po odečtení částky 50 000 Kč, kterou již obžalovaný poškozené uhradil. Co se týče úroků z prodlení, ty byly stanoveny dle seznámení obžalovaného

s nároky poškozené, tedy u prvního hlavního líčení, a to ve výši 12,75% p.a. Se zbytkem svých nároků pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávní.

58. Poškozená XXX se k trestnímu řízení rovněž připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči zmocněnce. Poškozená požadovala částku 13 167,97 Kč z titulu bolestného a částku 256 000 Kč z titulu újmy na přirozených právech. I poškozená XXX žádala přiznání úroků z prodlení ve výši 12,75% p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení. Co se týče výše bolestného, tuto výši sice zmocněnec poškozeného sám vyčíslil v rámci závěrečné řeči, nicméně soud tento způsob stanovení bolestného nepovažuje za dostatečný, kdy běžnou soudní praxí a metodikou Nejvyššího soudu je vyžadována minimálně lékařská zpráva se stanovením bodového ohodnocení pro výpočet bolestného. Žádná tato lékařská zpráva ani znalecký posudek však dodány nebyly, ačkoliv soud vyhověl žádosti poškozené o rozhodnutí, že náklady na zpracovaný znalecký posudek ponese stát. Soud tak poškozené nemohl přiznat nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu vytrpěné bolesti. Co se týče odčinění zásahu do přirozených práv, zde je třeba uvést, že obžalovaný zasáhl do většího množství přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, kdy jí opakovaně fyzicky napadal, vyhrožoval jí XXX i za použití XXX a zejména ji dvakrát XXX i přes předchozí fyzické napadení. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na to, jak je rozhodováno v obdobných případech, je adekvátní částka odčinění nemajetkové újmy spočívající v zásahu do přirozených práv 150 000 Kč, se zbytkem svého nároku pak byla poškozená XXX odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I v tomto případě byla výše úroků z prodlení stanovena na 12,75% p.a. podle okamžiku, kdy se obžalovaný o nároku poškozené dozvěděl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 17. června 2025

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. září 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Daniely Jeřábkové o **odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, XXX, bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, o **odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a **odvolání poškozených XXX**, narozené XXX, bytem XXX, a XXX, narozené XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. června 2025, č. j. 3 T 33/2024-1268,

takto:

I.)

Z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e) odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o vině pod bodem 1, ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně a ve výroku o odškodnění nemajetkové újmy XXX.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný XXX

se uznává vinným, že

1a) v blíže nezjištěné době od XXX 2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na drese XXX v XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX",

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, kterým poškozenou i přímo ohrožoval tak, že XXX, dále poškozenou ohrožoval XXX,

kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, že poškozená XXX, pokračoval v napadání XXX, čímž došlo ke XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, že věděl, jaké bolesti a problémy jí toto činí, XXXjí XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas začal XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

kdy poškozená pro svůj XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,

1b) v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX, a svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v ní vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

ad 1a)

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 1b)

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2) napadeného rozsudku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5), přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5), zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6), ohledně nichž zůstal rozsudek nezměněn,

a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna** se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost** zaplatit na odškodnění nemajetkové újmy **poškozené XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, **částku 525 077,40 Kč**, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená XXX odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.)

Odvolání poškozených XXX a XXX se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX odsouzen pod bodem 1) pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku. Dále byl odsouzen pod bodem 2) pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 3) pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, pod body 4) a 5) pro přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. pod bodem 5) pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a pod body 4) a 6) pro zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku.
2. Za tyto trestné činy a současně za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku, zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c), f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro něž byl obžalovaný již dříve odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, mu okresní soud uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 202 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a 43 odst. 1, věta druhá tr. zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Pro výkon trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu ze zmíněného rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující. Podle § 228 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně částku 219 784 Kč spolu s úrokem z prodlení a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky částku 8 329 Kč. Rovněž uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené XXX škodu ve výši 13 600 Kč spolu s úrokem z prodlení. Dalšími výroky pak rozhodoval o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy, a to tak, že podle § 228 tr. řádu uložil už obžalovanému povinnost na odčinění nemajetkové újmy zaplatit poškozené XXX částku 951 838,60 Kč spolu s úrokem z prodlení a XXX částku 150 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozené XXX a XXX se zbytky nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Uvedených trestných činů se podle výroku rozsudku dopustil obžalovaný tím, že
 - 1) v blíže nezjištěné době od XXX do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX", opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, omezoval poškozenou tím, že

jí bránil v kontaktu s XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX, provozoval na poškozené XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX. 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX. 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

2)

dne XXX 2021 v bytě na adrese XXX v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV zn. XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonu zn. XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaže ve výši 2.000 Kč, lampičce z XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v centru XXX na ulici a dále pak v XXX v ul. XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že ji opakovaně XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy při útoku XXX XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (například XXX), která lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

si odešla ošetřit do XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji i přes to, že XXX, vzhledem k tomu, že poškozená XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, státní zástupkyně a obě poškozené.
5. Obžalovaný své odvolání zaměřil do výroku o vině ve vztahu ke skutku, který se týkal poškozené XXX, uvedenému v napadeném rozsudku pod bodem 1) a v obžalobě uvedeném původně pod bod 1) a 3), které okresní soud v rozsudku spojil do bodu jediného. Ohledně všech dalších bodů obžaloby totiž obžalovaný prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal. Odvolání obžalovaný zaměřil i do výroku o trestu a do výroků týkajících se nároků poškozených na odškodnění.
6. Zásadní pochybení vidí obžalovaný v posouzení svého jednání jako zločinu znásilnění. Už od počátku, kdy pro tento skutek bylo rozšířeno jeho trestní stíhání, s tím vyjádřil nesouhlas. Tato právní kvalifikace byla připojena až později, a to v návaznosti na jednání zmocněnkyně poškozené, která žádala o toto rozšíření. Obžalovaný zdůraznil, že v prvním vyjádření na policii poškozená jednoznačně uvedla, že se znásilněná necítí, o údajném znásilnění začala hovořit až při výslechu dne XXX 2022. Při předchozím podání vysvětlení z XXX 2021 o ničem podobném nemluvila, naopak znásilnění ze strany obžalovaného popřela.
7. Obžalovaný doznal, že z jeho strany docházelo na poškozené k násilí, ale nikdy se nejednalo o násilí týkající se jejich sexuálního soužití. Nikdy poškozenou k pohlavnímu styku ani jiným sexuálním praktikám nenutil, naopak poškozená v tomto směru byla XXX, XXX. Tyto okolnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi. Okresní soud však verzi obžalovaného nevzal v potaz, naopak uvedl, že neshledal důvody nevěřit výpovědi poškozené. Okresní soud spíše dovozuje, že pokud obžalovaný spáchal jeden skutek, musel kauzálně spáchat i ten druhý. Vyvozuje to na základě domněnky, že pokud obžalovaný vůči poškozené užíval násilí, není důvod nedomnívat se, že ho neužíval i pro vynucení sexu. Takováto domněnka je však nedostatečná a nesprávná. Běžně může být přítomno jen násilí a absentovat násilí sexuální, či naopak. Jde o dva různé typy jednání, které je vždy nutné posuzovat samostatně. Mezi poškozenou a obžalovaným probíhal jinak běžný a vřelý romantický vztah, o čemž poškozená opakovaně hovořila. Sama měla důvod ve vztahu pokračovat, XXX. Okresní soud pak dochází k absurdnímu závěru, že poškozená je věrohodná stran tvrzení, že došlo ke znásilnění, ale už není věrohodná v tom, jak byla ve stavu spokojena a jak probíhal Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

jejich intimní život. Vina obžalovaného je tak založena na vnitřně rozporné domněnce, která nekoresponduje se skutkovým stavem.

8. Obžalovaný opakovaně navrhoval přecíst úřední záznam o podaném vysvětlení poškozené z XXX 2021, kde výslovně uvedla, že se znásilněná necítí, že k ničemu takovému v průběhu vztahu nedocházelo. Uvedla sice, že XXX, nicméně jako znásilnění to necítí. Názor poškozená změnila až v průběhu trestního řízení a okresní soud pochybil, pokud soustavně odmítal přecíst zmíněný úřední záznam. S tvrzením ohledně nedobrovolného pohlavního styku tak přišla poškozená až později.
9. Obžalovaný připomněl zásady vztahující se k situaci, kdy proti sobě stojí tvrzení jedné osoby proti tvrzení osoby druhé, z jiných důkazů pak nevyplyvá, že by mělo docházet k jakémukoliv nekonsensuálnímu pohlavnímu styku, naopak svědci uváděli, že XXX. Jediným důkazem, který má pak sloužit k usvědčení obžalovaného, je krom výpovědi poškozené provedený znalecký posudek. To však pokládá obžalovaný za nedostatečné. Znalecky byla zkoumána hodnověrnost výpovědi poškozené, nijak znalecky nebyla hodnocena hodnověrnost výpovědi obžalovaného, ten ale vypovídal po celé řízení neměnným způsobem, což se nedá říct o poškozené. Pokud existuje neměnná výpověď obžalovaného a měnná výpověď poškozené a je proveden jeden znalecký posudek, který má podpořit její výpověď, nejde o usvědčující důkaz, ale o porušení práva na obhajobu a nezákonně provedené dokazování. Znalecký posudek ostatně není žádným přímým důkazem. Poškozená má zájem na výsledku řízení, není osobou nestrannou, mezi ní a obžalovaným jde o bývalé partnery a není důvod bezvýhradně akceptovat závěry znalkyně, pokud uvedla, že u poškozené neshledala žádné motivy msty.
10. Obžalovaný vyjádřil nesouhlas s právní kvalifikací události proběhlé v XXX dne XXX 2021. On sám opakovaně namítl, že k danému incidentu nemohlo dojít tak, jak ho popisovala obžaloba. Obžalovaný tehdy jednal v afektu, poškozenou od sebe XXX omylem, když se vpletla mezi obžalovaného a svědka XXX, kteří se prali, a okresní soud zde chybně dovodil, že ze strany obžalovaného šlo o úmyslné jednání. Záměrem obžalovaného nebylo způsobit následné zranění poškozené, ke kterému došlo vlivem XXX, a neměl tak být uznán vinným za úmyslné jednání. Podle obžalovaného i závěry znalce XXX nezhodnotil okresní soud v celém rozsahu. Na rozdíl od popisu události podaného poškozenou totiž nebyly v dostupné zdravotnické dokumentaci zjištěny žádné úrazové změny, které by svědčily pro XXX. Nebyly přítomny ani známky toho, že by došlo k úrazovým změnám XXX. Výpověď poškozené se tak jeví vůči závěrům znalce rozporná. Poškozená přitom vyhledala lékařskou pomoc ještě též večer, takže bezprostředně po události byl její zdravotní stav vyšetřen. Podobně znalec XXX potvrdil, že v oblasti XXX u poškozené nebyly objektivizovány úrazové změny, ani na těle nebyly popsány žádné úrazové změny XXX, což jsou nejčastější zranění, která vznikají při XXX. Obžalovaný ani nespornuje, že poškozená XXX, nepopírá ani XXX, čemuž nasvědčují závěry znaleckého zkoumání. Znalec však potvrzuje, že krom XXX poškozené nedošlo k žádnému jinému jednání obžalovaného. To, že k XXX došlo nechtěně, podporuje výpověď svědkyně XXX, které se poškozená později svěřovala se vznikem zranění.
11. V tomto bodě shledává obžalovaný i pochybení v právním posouzení, kdy okresní soud vedle zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, použil i právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, ačkoliv zde mělo dojít k faktické konzumpci. Okresní soud uvedl, že k posouzení faktické konzumpce důvody neshledal, nicméně v posouvaném případě se jednání obžalovaného nijak neodlišovalo od jeho chování v případech dalších. Pokud okresní soud uvedl, že intenzita jeho jednání byla natolik vysoká, že se vymykala běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, neuvedl žádná konkrétní hlediska na podporu tohoto názoru.
12. Uložený trest pak pokládá obžalovaný za nepřiměřeně přísný. V převážné míře se ke spáchání trestné činnosti doznal, nicméně odmítá být potrestán za něco, co nezpůsobil.

13. Obžalovaný dále odmítl závěry vyvozené ze znaleckého posudku XXX ve vztahu ke ztížení společenského uplatnění u poškozené XXX. Znalečce totiž užila metodiku výpočtu pomocí procentního vyjádření z absolutního vyřazení ze všech sfér společenského zapojení. Vycházela jen z posudku dalších znalců a lékařských zpráv a provedla vyšetření s poškozenou, nijak se ale nezaobírala posuzováním, zda a do jaké míry jsou tvrzení poškozené vůbec možná, a zda odpovídají skutečně objektivnímu stavu. Znalečce ani nevysvětlila, jak vyšetření probíhalo a jaké metody užila. Zřejmě šlo jen o rozhovor s poškozenou a její tvrzení vzala znalečce za prokázaná. Z vyvozených závěrů není jasné patrné, zda při zjišťování psychického stavu poškozené vycházela znalečce jen ze svého vyšetření nebo brala v úvahu i jiné znalecké posudky a lékařské zprávy. To nijak nerozvedla a nevysvětlila. Nijak ani nepopsala, proč užila právě tu, kterou položku a s jakým koeficientem, v některých případech uváděla kapacitu obtíží 14,5 jinde 37, dále 20 či 10. Srozumitelným způsobem intenzitu obtíží ve znaleckém posudku nevysvětlila. Obžalovanému není ani zřejmé, proč vybrala jen některé položky a jiné ne, a to zejména s ohledem na sporné skutečnosti, jako byl konsensuální styk v době ukončení vztahu se sexuálními pomůckami, konsensuální styk po domnělém znásilnění při XXX apod.
14. Výhrady vznesl k obžalovaný úvahám vztahujícím se k příčinám a rozvoji posttraumatické stresové poruchy i k některým tvrzením poškozené, například pokud uváděla, že se XXX uvedl, že pracovní výkon poškozené se nezměnil a zůstal totožný. Z dokazování nevyplynulo, že by měla poškozená problémy s prací, případně se zhoršila její pracovní aktivita. Poškozená tak popisovala jen svoje subjektivní pocity týkající se XXX. Ani otázka XXX nebyla blíže řešena. Znalečce v tom směru neprovedla žádné zkoumání, nepoukázala na konkrétní případ, z něhož by objektivně zjistila zhoršení pozornosti poškozené. Příčinou vlastního vnímání poškozené mohou být i různé další okolnosti. Jaký modifikační koeficient užila v jednotlivých bodech, a proč nepoužila jiný rovněž znalečce srozumitelně nevysvětlila. Obžalovaný namítl, že poškozená po incidentu normálně pracovala, to potvrdil její nadřízený, nedošlo u ní k vytržení z pracovní činnosti.
15. Otázkou, zda následky zůstanou trvalé, se znalečce nijak nezabývala, ze samotných podkladů, které použila, přitom plyne, že stav poškozené je léčitelný. Není tak zřejmé, zda jde jen o dočasné či trvalé následky, případně po jakou dobu se budou projevovat. Okresní soud se blíže obsahem znaleckého posudku nezabýval, zmiňované okolnosti nebral v úvahu, podle obžalovaného nebyl posudek náležitě odůvodněný a nevychází z důkazů, které byly provedeny. Okresní soud tak přiznal nárok poškozené na základě nezákonně provedeného důkazu, který je nekompletní a vnitřně rozporný. Závěry znalečce mechanicky převzal, kriticky je nezkoumal, a přijal je i přesto, že jsou v rozporu s jinými provedenými důkazy.
16. Obžalovaný pak zdůraznil řadu významných polehčujících okolností svědčících v jeho prospěch, které podle něj okresní soud nezohlednil. Měly se přitom promítnout do rozhodování o trestu. Obžalovaný spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých. V minulosti nebyl trestán, a k popisovanému jednání vůči poškozeným docházelo vlivem jednání, které sám nemohl ovlivnit. Poškozené ho často provokovaly, přestože věděly, že má problémy se XXX. Dané jednání páchal pod vlivem návykové látky a vždy šlo o kumulaci vlivu těchto látek a provokace ze strany poškozených, které v něm vyvolávaly pocity žárlivosti, či ho nějak shazovaly, nebo si z něj dělaly legraci. Obžalovaný tím nechce bagatelizovat své jednání, toho upřímně lituje a pracuje na své nápravě, jen upozorňuje, že jeho jednání bylo vždy ovlivněno okolnostmi, které byly na něm nezávislé. Obžalovaný spáchal trestný čin v silném rozrušení, pod nímž se vlivem těchto okolností nacházel. Útok z jeho strany následoval až po jednání poškozených, když ho přemohla emotivní stránka a situaci bohužel řešil zjištěným způsobem. Nikdy se takto nechoval bez přítomnosti předchozího jednání, které ho dostalo do stavu silného rozrušení, o čemž poškozené věděly a mohly na něm vidět známky silného diskomfortu a rozrušení. Situaci nezvládnutí vlastních silných negativních emocí řešil obžalovaný i s odborníky, o čemž věděly i poškozené. Byl XXX. Poškozené ho přitom provokovaly. Obě poškozené byly velmi inteligentní a vnímavé a bylo zřejmé, že si jsou vědomy tohoto neudu obžalovaného, který s ním též řešily. O tom svědčí i znalecké zkoumání

PhDr. Jana Leška, CSc, který uvedl, že XXX. Tohoto problému si je nicméně nyní vědom a intenzivně pracuje na zlepšení kontroly svých prudkých emocí. Obžalovaný se jednání často dopouštěl pod vlivem návykových látek, často ve značné intenzitě, a jejich požití velkou měrou snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. V té době byl na nich závislý a konzumoval je ve velké míře. Šlo tedy o jednání pod vlivem jeho závislosti na návykových látkách.

17. Obžalovaný od počátku trestního řízení postupoval tak, aby se pokusil v co nejvyšší míře odškodnit následky svého škodlivého jednání. Poškozeným zaslal omluvný dopis, svého jednání velmi litoval. Poškozené XXX zaslal 50 000 Kč jako snahu dobrovolně nahradit způsobenou škodu. Tuto částku zaslal zcela z vlastní iniciativy. Poškozená XXX původně uvedla, že od obžalovaného nic nechce, a proto jí tedy nic nezasílal. Nárok uplatnila až u hlavního líčení, což bylo v rozporu s jejím předchozím vyjádřením. Pokud by se původně vyjádřila jinak, zaslal by ji obžalovaný rovněž částku 50 000 Kč jako svědkyni XXX. Tuto aktivitu okresní soud náležitě nezohlednil.
18. Ke škodlivému jednání se obžalovaný doznal a nemohl se doznat jen ke skutkům pod body 1) a 3) obžaloby, protože tato jednání nespáchal a policejní orgán podle něj jednal v těchto bodech zcela nezákonným způsobem. Nebyl však důvod nezohlednit jeho doznání ve všech dalších situacích. Navíc šlo o trestnou činnost, která se odehrávala v rámci partnerského soužití, tedy za zavřenými dveřmi, což běžně vyvolává problémy s jejím prokazováním. Doznáním obžalovaného tak došlo ke zjednodušení celého trestního řízení. S ním souvisí i pomoc obžalovaného při objasňování vlastní trestné činnosti. Od počátku svého jednání obžalovaný upřímně litoval a snažil se následky svého jednání odčinit. V minulosti nebyl nikdy soudně trestán, žil předtím spořádaný život, věnoval se řádnému studiu, poté pracoval jako XXX, připravoval se na XXX, rovněž XXX a vedl XXX. I nyní se snaží jednání v co největší míře odčinit. Důsledně na sobě pracuje, ve výkonu trestu se aktivně zaměřuje na vlastní resocializaci.
19. V dosavadním řízení podle obžalovaného došlo k závažným procesním pochybením, na která opakovaně upozorňoval. Ta pak negativně zasahují do výroku o vině i do výroku o trestu. Stran stíhání obžalovaného pro skutek posuzovaný jako znásilnění bylo obžalovanému před výsledkem pouze sděleno, že došlo k rozšíření skutku, a to na popud tehdejší zmocněnkyně poškozené. Nebylo však pro tento bod proti němu zahájeno trestní stíhání, policejní orgán pouze vydal vyrozumění o doplnění právní kvalifikace a rozšíření popisu skutku, kterým dosavadní právní kvalifikaci skutku doplnil o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, a to po zjištění dalších nových skutečností. Toto vyrozumění však nenaplnňovalo standardy usnesení o zahájení trestního stíhání. Obžalovaný tak byl vyslýchán i pro nový skutek, o němž trestní stíhání nebylo zahájeno a nemohlo probíhat. Takovýto postup, byl podle něj zcela v rozporu s podstatou vedení trestního stíhání jako takového. I proto se rozhodl nevypovídat, dokud mu nebylo sděleno, pro jaký skutek je trestní stíhání rozšířeno a jaké podklady pro toto trestní stíhání policejní orgán shromáždil a na podkladě kterých rozhodl. Obžalovaný tak logicky nemohl spolupracovat s policejním orgánem, když ani netušil skutečnosti, na které má ze zákona nárok.
20. Další procesní pochybení shledává obžalovaný v odmítnutí navrhovaného přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené XXX z XXX. 2021. Obžalovaný tím chtěl demonstrovat zásadní změnu verze poškozené, která do té doby nemluvila o žádném sexuální násilí. Tento úřední záznam okresní soud opakovaně odmítl přečíst i přes zjevné rozpory, na které obžalovaný upozornil. V tomto směru poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 974/2016 a nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2042/08, které soudu vytkly, že se nezabýval závažnými skutečnostmi vyplývajících z úředních záznamů o podaném vysvětlení. Je tedy namístě i takovýto úřední záznam o podaném vysvětlení použít, pokud obsahuje skutečnosti, které mají vypovídací hodnotu o věrohodnosti tvrzení. V případě poškozené, která měnila zásadně výpověď, pak měl soud vycházet z verze pro obžalovaného nejpriznivější. Odlišný postup porušuje zásadu presumpce neviny, krátí právo obžalovaného na řádnou obhajobu, směřuje proti zásadě vyšetřovací a v konečném důsledku porušuje princip in dubio pro reo.

21. Pochybení shledává i v odmítnutí návrhu na výslech dalších svědků přítomných jednání mezi obžalovaným a poškozenou XXX. Svědkyně XXX měla být vyslechnuta, když byla přítomna hovoru mezi XXX poškozené a XXX obžalovaného, kdy XXX poškozené XXX XXX obžalovaného a vyhrožoval jí. I tato okolnost měla být zohledněna minimálně ve vztahu k nátlaku okolí a vnějším okolnostem nezávislým na obžalovaném. Dále byl navržen výslech svědka XXX, XXX v XXX, kde mělo podle slov poškozené údajně dojít ke znásilnění. Ten se mohl vyjádřit k předmětné noci, vyjasnit některé sporné skutečnosti týkající se průběhu schůzky mezi obžalovaným a poškozenou, a jeho výpověď mohla mít význam pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX ohledně údajného znásilnění. K incidentu v XXX ze dne XXX 2021 měly být vyslechnuty svědkyně XXX, XXX, které mohly dosvědčit, co předcházelo jednání obou zúčastněných, jak se k sobě chovali a co se tam dělo. Zamítnutím těchto návrhů okresní soud postupoval v rozporu s principem presumpce neviny, neumožnil obžalovanému vedení řádné obhajoby a neobjasnil skutkový stav tak, aby bylo možné o vině bez dalších pochybností rozhodnout.
22. K incidentu v XXX připomněl obžalovaný výpověď policisty XXX, který byl na místo přivolán. Policisté tehdy na místě věc hodnotili jako přestupek proti občanskému soužití a svědek XXX uvedl, že pokud by tehdy měli pocit, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, postupovali by jinak. Tehdy nedovodili, že by šlo o případ domácího násilí a nebyl důvod pro vykázaní žádných osob. Záchranou službu volali, protože poškozená tvrdila, že mělo dojít k XXX, které popsala, a chtěli tak mít jistotu, že bude řádně lékařsky vyšetřena. Poškozená měla přijít ke zranění XXX, ale nevybavuje si, že by jí XXX. Svědek si přitom nevybavil, že by na poškozené pozoroval nějaká viditelná zranění, pouze si XXX, o které uváděla, že ji bolí. V kontextu se závěry znalce XXX a výpovědí svědka XXX, který XXX v situaci, kdy se je snažila XXX odtrhnout, označil za nehodu a uvedl, že neviděl, že by obžalovaný poté, co XXX, dále napadal nebo vyhrožoval, tak lze dovodit, že průběh popsany poškozenou neodpovídá zjištěnému stavu. Její výpověď zůstává osamocena oproti dalším důkazům, tedy znaleckému zkoumání i výpovědím svědků XXX a XXX.
23. Poškozená XXX u výslechu uváděla, že se obávala o svůj život, když ji měl obžalovaný mimo jiné hrozit u XXX, který byl ve XXX. Obžalovaný však byla s poškozenou jen v bytě XXX, ta bydlí jen ve XXX, a i z toho je patrné, že poškozená má tendenci určité okolnosti zveličovat. Její výpověď tak nemůže být považována za důvěryhodnou.
24. Obžalovaný se vyjádřil i k odvolání státní zástupkyně a odmítl argumenty, na podkladě nichž se domáhala zpřísnění trestu. Nesouhlasí s tím, že by se trestné činnosti měl dopouštět i v době, když byl trestně stíhán. Sice se dopustil trestné činnosti vůči třem partnerkám, šlo ale o izolované případy, ke kterým sice došlo v uvedeném časovém rozmezí, ale rozhodně ne po celou dobu tohoto časového rozpětí. Vztah s poškozenou XXX trval necelé XXX. Mezi popisovanými jednáními obžalovaného byl mezi partnery naplňující romantický vztah a není tedy pravdou, že by se jednalo o permanentní páchaní trestné činnosti. Pokud státní zástupkyně uváděla, že poškozené XXX a XXX i v době projednávání věci stále pociťovaly následky jednání obžalovaného, pak není jisté, zda se nejednalo pouze o subjektivní pocity, ale o objektivně měřitelné následky trestné činnosti.
25. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by se dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění, je přesvědčen, že poškozená vždy s pohlavním stykem souhlasila, šlo o dobrovolný styk, naopak druhý den popisovala jednání jako XXX, děkovala za „XXX“ s tím, že XXX, a vyjadřovala se podobně. Takto se podle obžalovaného nechová osoba, která byla znásilněna. Pokud se po tomto zážitku rozhodla navázat s obžalovaným intimní vztah a vyžadovat intenzivní sexuální kontakt je zřejmé, že nemohlo dojít ke znásilnění.
26. K odvolání poškozených namítl obžalovaný, že s jejich argumentací nesouhlasí. Řadu výhrad vznesl vůči znaleckému posudku o údajném ztížení společenského uplatnění poškozené XXX a s obsahem odvolání poškozených vyslovil nesouhlas.
27. Obžalovaný tak shledává řadu důvodů, pro něž je třeba napadený rozsudek zrušit, a to pro podstatné vady řízení a porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

obhajoby, pro vady rozsudku, nejasnost a neúplnost jeho skutkových zjištění, a protože se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, pro neúplné dokazování a pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, i porušení ustanovení trestního zákona, uložení nepřiměřeně přísného trestu a chybné rozhodnutí o uplatnění nároku poškozených na odškodnění nemajetkové újmy. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. a) b), c), d), e), f) tr. řádu a věc poté vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

28. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku uloženém trestu. Připustila, že lze obžalovanému přiznat jako polehčující okolnost vedení řádného života i částečné prohlášení viny, rovněž zaslání finanční částky a částečné odškodnění, i příznivé hodnocení jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se snaží pracovat na svém problému s XXX. Přitěžujícími okolnostmi jsou naopak vysoký počet trestných činů a závažnost následků pro oběti obžalovaného. Podle ní okresní soud dostatečně nezohlednil dlouhou dobu, po jakou trestná činnost trvala, to, že se dopouštěl násilného jednání vůči celkem třem partnerkám, a to i v době, kdy už byl trestně stíhán, když posledního přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustil 5. 2. 2024. Připomněla, že poškozené XXX a XXX i v průběhu řízení neustále pocitovaly následky jednání obžalovaného a odkázala na závažnost spáchané trestné činnosti. Navrhla proto, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a obžalovanému nově uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let se zařazením do věznice s ostrahou.
29. Intervenující státní zástupce, jímž byl u veřejného zasedání shodou okolností státní zástupce, který původně u Okresního státního zastupitelství v Pardubicích vykonával dozor nad uvedenou trestní věcí, u veřejného zasedání přisnil návrh na uložení nového trestu obžalovanému.
30. Odmítl námitky obžalovaného týkající se údajných procesních pochybení a zdůraznil, že obžalovaný byl stíhán pro trvalý trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí a ve stejném období na téže poškozené se měl dopustit znásilnění, přičemž šlo o jednání, které spadalo do delší doby trvajícího jednání vůči poškozené, o němž již bylo trestní řízení vedeno. Správně tak byl obžalovaný jen upozorněn na další právní kvalifikaci svého jednání. Státní zástupce pak zdůraznil vysokou závažnost a nebezpečnost jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozeným dopustil. Dvě z poškozených XXX. Svým jednáním poškozené XXX způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, následek v podobě těžké újmy na zdraví, a pokud by bylo prokázáno, že tento následek bezprostředně souvisel se zločinem znásilnění, v úvahu by přicházela ještě přísnější právní kvalifikace. Dále připomněl intenzivní dopad trestné činnosti do osobního života všech tří poškozených, a namítl, že obžalovaný se doznal až pod tlakem shromážděných důkazů. S ohledem na vysoký počet trestných činů, za něž byl ukládán souhrnný trest, a závažnost posuzovaného jednání, které se svou povahou vymyká běžným věcem projednávaným u okresního soudu, pokládal za naplněné důvody k navýšení horní hranice trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do konce roku 2024, takže trest měl být ukládán ve výměře s horní hranicí až třináct let a čtyři měsíce.
31. Podle státního zástupce v dané věci vyvstaly důvody k tomu, aby byl trest uložen nad horní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, tedy nad hranici deseti let, s tím, že si dovede představit uložení trestu až při horním limitu trestní sazby zvýšené o jednu třetinu. Rovněž navrhl, aby byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou s ohledem na délku nově ukládaného trestu převyšujícího osm let. Navrhl poté vyhovět i odvoláním poškozených.
32. Poškozená XXX podala odvolání proti výroku, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle ní okresní soud pochybil, pokud akceptoval závěry znalkyně v posudku k odškodnění ztížení společenského uplatnění, ale přiznal jen základní částku a neprovedl její navýšení o 20 %, jak navrhovala znalkyně. Ta svůj postup odůvodnila mladistvým věkem poškozené, která bude po delší dobu zatížena

následky z jednání obžalovaného. Pokud okresní soud nepovažoval navýšení částky za důvodné, nešlo z jeho strany o úvahu podloženou, ale nesprávnou, a přiznal pak náhradu nepřiměřeně nízkou. Navyšovací koeficient je i podle metodiky Nejvyššího soudu neoddělitelně spjat s věkem poškozené a nejde tak o navyšování volnou úvahou znalce. Okresní soud tak bez řádného důvodu odmítl akceptovat odborný závěr a náležitě nezjistil skutkový stav.

33. Duševní útrapy nebyly odškodňovány v rámci bolestného, protože překročily obvyklou zátěž a staly se trvalými a bylo namístě odškodnit je v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění. Úvaha soudu nemůže být nepodložená a libovolná, ale musí být odůvodněna tak, aby bylo zřejmé, z jakých východisek soud vyšel a jaká kritéria použil. Znalkyně i u hlavního líčení setrvala na původně vyvozených závěrech. Soud sice nebyl povinen použít právě tuto metodiku výkladu, nicméně rozhodl-li se postupovat podle posudku, měl by jím doporučená pravidla respektovat, anebo náležitě odůvodnit, proč se od něj odchyluje. Tomu odůvodnění neodpovídá a přiznaná částka se tak jeví jako nízká. S ohledem na principy odškodňování obsažené v občanském zákoníku mohl okresní soud částku požadovanou poškozenou navýšit.
34. Navrhla proto, aby odvolací soud zrušil výrok, jímž byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a nad rámec původně přiznané částky uložil obžalovanému ještě povinnost zaplatit poškozené XXX částku 150 550 Kč, když v dalších výrocích o odškodnění měl zůstat rozsudek nezměněn.
35. Poškozená XXX vyjádřila nesouhlas s tím, že nebyl přiznán finanční nárok na odškodnění bolestného. Má za to, že už z vypracovaných lékařských zpráv bylo možné poměrně snadno výši odškodnění stanovit, a navrhla, aby jí odvolací soud v novém rozhodnutí přiznal nárok proti obžalovanému na úhradu částky 119 167,97 Kč spolu s úrokem z prodlení. Již v dříve přiznané částce by měl zůstat rozsudek nezměněn.
36. V den konání veřejného zasedání předložila poškozená XXX prostřednictvím zmocněnce znalecký posudek vypracovaný XXX, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován k datu 29. 9. 2025 a v němž ve vztahu k bodovému hodnocení bolestného stanovil znalec za incident z XXX 2022 celkem 110 bodů a za incident z XXX. 2022 131 bodů. Na podkladě tohoto posudku navrhla poškozená, aby jí byla přiznána jako bolestné částka 155 569 Kč s úrokem z prodlení od 11. 9. 2024 do zaplacení.
37. Poškozené se pak prostřednictvím zmocněnce vyjádřily k podaným odvoláním, navrhly jako nedůvodné zamítnout odvolání obžalovaného, naopak se připojily k odvolání státního zástupce s tím, že by měl být obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 let s výkonem ve věznici se zvýšenou ostrahou.
38. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat v napadeném rozsudku výrok o vině pod bodem 1), dále byl povinen přezkoumat celý výrok o trestu a rovněž výroky o náhradě škody, respektive náhradě nemajetkové újmy, pokud byly napadeny odvoláním poškozených, či pokud navazovaly na výhrady obsažené v odvolání obžalovaného, jež rovněž směřovalo proti výrokům o odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. Odvolací soud pak dospěl k následujícím závěrům.
39. Výrok o vině byl napaden jen v důsledku odvolání obžalovaného a ten nebyl oprávněn odvolání zaměřit do výroků, ohledně nichž prohlásil vinu a soud toto prohlášení viny přijal. Přezkum výroku o vině se tak omezil na jednání, které bylo v obžalobě uvedeno pod body 1) a 3), ohledně nichž obžalovaný vinu neprohlásil, a které bylo posléze v rozsudku začleněno do jediného bodu 1).
40. Stěžejní námitka obžalovaného směřovala proti uznání na vinu zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024. Obžalovaný namítal, že na samém počátku trestního řízení, kdy se poškozená obsáhle vyjadřovala, mluvila o násilí, kterého se na ni obžalovaný dopouštěl, jednoznačně uvedla, že se znásilněna necítila. Teprve v pozdějších

výpovědích toto vyjádření změnila, takže až posléze byla použita vůči jednání směřovaného proti poškozené XXX i tato právní kvalifikace.

41. Okresní soud sice neprovedl jako důkaz úřední záznam o podaném vysvětlení ze strany poškozené XXX, ta však nikdy nepopírala, že se tímto způsobem na počátku řízení vyjádřila a během řízení vedeného před soudem opakovaně vysvětlovala, proč se tímto způsobem tehdy vyjádřila, a proč uvedla, že se znásilněná necítila. Zmíněným rozdílným vyjádřením poškozené se tedy okresní soud náležitě zaobíral. V tomto směru byly cíleny i otázky na znalkyni a s uvedeným momentem se v napadeném rozsudku okresní soud logicky a přesvědčivě vypořádal. V této souvislosti lze připomenout i pasáž z výpovědi znalkyně, že samotná poškozená XXX, přitom tato okolnost tak intenzivně vnímaná poškozenou je z pohledu trestněprávního posouzení jednání obžalovaného vcelku okrajová. Obžalovaný namítal, že se poškozená projevila jako XXX, dále pak poukazoval na to, že v samém závěru jejich soužití, které bylo provázáno incidenty a při kterém docházelo k opakovanému zranění poškozené, si nakonec poškozená ještě XXX, které společně objednali. I k těmto momentům se vyjadřovala jak poškozená, tak znalkyně, a okresní soud mohl logicky vyložit, že ani tyto zmiňované okolnosti nemusí vylučovat závěr, že v některých situacích si obžalovaný násilím vynucoval na poškozené pohlavní styk za použití násilí.
42. Jako nepřesvědčivá vyznívá argumentace obžalovaného, že se sice v některých situacích, ať vlivem emocí nebo pod vlivem drog, choval vůči poškozeným násilně, nicméně v oblasti intimního života vůči poškozené XXX nikdy násilí nepoužil. Pokud obžalovaný ve vyhrocených situacích XXX, odmítal akceptovat nesouhlas poškozené, která se nechtěla podvolovat všem jeho přáním, pokud v některých případech byl i pod vlivem drogy, jeví se jako věrohodné tvrzení poškozené, že podobně jako v jiných situacích, ohledně jiných problémů či rozporů, nebyl obžalovaný ochoten akceptovat odlišné stanovisko poškozené a její odmítnutí a své požadavky si vynucoval za použití násilí. Taková úvaha se jeví jako zcela srozumitelná, logická a znalkyně v tomto směru podrobně vyložila, proč v některých situacích mohlo dojít mezi obžalovaným a poškozenou ke konsensuálnímu pohlavnímu styku, zatímco v jiných situacích, kdy chtěla poškozená požadavky obžalovaného odmítnout, reagoval obžalovaný násilím a takto si vynucoval své požadavky v oblasti intimního života.
43. Jako důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vztahující se k postupu stran stíhání obžalovaného pro zmíněný zločin znásilnění. V tomto směru postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s ustanovením § 160 odst. 6 tr. řádu. Pokud již byl obžalovaný stíhán pro jednání, jehož podstata spočívala v tom, že po určité delší časové období se dopouštěl násilného jednání na poškozené XXX, pak při zjištění, že ve stejném období vůči téže poškozené si vynucoval za použití násilí pohlavní styk, nebylo namístě považovat toto jednání za samostatný odlišný skutek, ve vztahu k němuž by bylo nutno zahajovat trestní stíhání, ale bylo namístě obžalovaného jen na novou právní kvalifikaci upozornit a učinit o tom záznam do protokolu. V této souvislosti lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 887/2014 ze 17. 12. 2025, publikované pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr., v němž velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu vyjádřil názor, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je trestným činem trvajícím a nejde o trestný čin pokračující tvořený jednotlivými dílčími útoky. V této věci Nejvyšší soud shledal nepřipadnými požadavky soudu na řádné zahájení trestního stíhání obviněného pro ty části jeho jednání, které nebyly uvedeny v popise skutku v usneseních vydaných policejním orgánem. Usnesení upravené ustanovením § 160 tr. ř. jako jediné lze pokládat za realizaci obviněnému garantovaného práva stíhání jen ze zákonných důvodů (čl. 8 Listiny), to však platí jen tehdy, pokud má jít o skutek nový, pro který dosud trestní stíhání obviněného řádně zahájeno nebylo (v případě pokračujícího trestného činu stran procesního skutku ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř.), kdy je zapotřebí respektovat ustanovení § 160 odst. 5 tr. ř. (vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v § 160 odst. 1, 2 tr. ř.). Jinak je tomu ale v případě téhož skutku, kvalifikovaného jako trvajícím trestný čin, jehož šíře se toliko nově

vymezuje na základě poznatků získaných při objasňování věci. Požadavek na postup podle § 160 odst. 1, 6 tr. ř. je pak důvodný v případě stíhání obviněného pro další (konkurující) trestný čin, je-li jeho skutkový popis, umožňující toto další právní posouzení, obsažen v usnesení, jímž k zahájení trestního stíhání obviněného již došlo. V takovém případě dostačuje postup spočívající v upozornění obviněného na to, že jeho jednání, pro které se trestní stíhání vede, bude dále posuzováno i podle dalšího v úvahu přicházejícího ustanovení trestního zákoníku.

44. Jinak byl obžalovaný v přípravném řízení seznámen s podstatou obvinění, s tím, pro jaké jednání je stíhán a jak je toto jednání právně posuzováno, měl možnost se k věci vyjadřovat, a to jak v přípravném řízení, tak před soudem, a odvolací soud neshledal, že by jeho obhajovací práva byla krácena způsobem, který by vyžadoval zrušení vyhlášeného rozsudku okresního soudu. Jako nadbytečné bylo možné odmítnout i návrhy na provedení dalších důkazů, když podle výrok rozsudku nebyl intimní styk mezi obžalovaným a poškozenou v XXX pokládán za vynucený, další svědci pak nebyli přítomni přímo u posuzovaných událostí.
45. Ve vztahu k posuzovanému skutku uvedenému pod bodem 1) v napadeném rozsudku okresní soud náležitě zohlednil obsah všech provedených důkazů a závěry, které z nich vyvodil, lze pokládat za rozumné a přesvědčivé a vyvozené z logického vyhodnocení provedených důkazů.
46. V případě incidentu v obci XXX dne XXX 2021 utrpěla poškozená XXX. Obžalovaný v zásadě ani tuto okolnost nepopíral, namítal ale, že nešlo z jeho strany o úmyslné jednání, kdy k XXX. S ohledem na intenzitu XXX poškozené a předchozí agresivní chování obžalovaného bylo možné i v tomto spatřovat úmyslné jednání spojené minimálně se srozuměním obžalovaného, že poškozená může utrpět zranění. Na druhou stranu mechanismus tohoto útoku na poškozenou se svou povahou a intenzitou nijak nevymyká jiným případům napadání poškozené ze strany obžalovaného. Naopak v jiných případech šlo o útoky ještě intenzivnější, třeba v podobě XXX. Jestliže v dané situaci obžalovaný poškozenou XXX a ta si XXX, kdy následek byl hodnocen jako prosté ublížení na zdraví, nikoliv jako těžká újma na zdraví, pak tento mechanismus útoku i přes vyvolaný následek se v zásadě nijak významně neodlišuje od jiných případů napadání těžce poškozené. Podle odvolacího soudu tak v daném případě bylo namístě dovodit faktickou konzumpci, kdy i tento útok na poškozenou bylo možné podřadit pod jeden ze způsobů týrání poškozené jako osoby žijící s obžalovaným ve společném obydlí ve smyslu posouzení jeho jednání jako zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku.
47. Provedené důkazy bez pochybnosti prokazují, že obžalovaný přiměl poškozenou, aby užívala drogu, kterou obžalovaný opatřil, stejně tak bylo prokázáno, že opakovaně poškozenou fyzicky napadal takovým způsobem, že ji způsobil různá zranění, která si vyžádala lékařské ošetření, a s ohledem na výpověď obžalované a závěry znalkyně se jeví jako věrohodné tvrzení poškozené, že v konkrétně uvedených situacích odmítl obžalovaný akceptovat nesouhlas poškozené s vyžadovanými sexuálními praktikami, a ty si posléze obžalovaný vynucoval za použití násilí. Není přitom samozřejmě vyloučeno, že v některých situacích mohlo dojít ze strany poškozené k dobrovolnému pohlavnímu styku, který si třeba poškozená i pochvalovala, ale zejména v situaci, kdy předcházel konflikt nebo spor mezi obžalovaným a poškozenou, se mohla poškozená rozhodnout požadavky obžalovaného odmítnout, a ten si je pak vynucoval i za použití přímého násilí. V popisu skutku ve vztahu k této právní kvalifikaci se pak neobjevuje soulož, k níž mělo dojít na počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou XXX, kdy zejména k této situaci se obžalovaný v rámci své argumentace opakovaně vracel. To, že v průběhu soužití byly XXX které si v závěrečném období poškozená zkoušela XXX, rovněž nějak nevylučuje možnost násilného chování obžalovaného v případech, které poškozená podrobně a přesvědčivě popsala.
48. Dlouhodobé násilné chování obžalovaného se XXX. Podle odvolacího soudu tak okresní soud ve zmíněném bodě důvodně uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kdy ke spáchání tohoto trestného činu obžalovaný ani zásadní výhrady nevzněl, podobně jako k odsouzení pro přečin

nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Míra výhrůžek obžalovaného odůvodňuje kvalifikaci přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to v případě XXX, kterým obžalovaný poškozenou ohrožoval. S ohledem na shora uvedené závěry pak byla důvodně použita i kvalifikace zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve znění účinném do 31. 12. 2024. Odvolací soud nicméně dospěl k závěru, že nebylo namístě jednání právně posuzovat jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke způsobení XXX, kterou poškozená utrpěla poté, co byla XXX obžalovaným a XXX. Jak bylo uvedeno výše, v tomto případě bylo namístě dovodit, že došlo k faktické konzumpci, takže s ohledem na tento právní názor musel odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného zrušit celý výrok o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku a v této části nově rozhodnout.

49. Odvolací soud přitom převzal jako věcně správná skutková zjištění vyvozená okresním soudem použil stejný popis skutku, nicméně vypustil právní kvalifikaci přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když dovodil, že došlo k faktické konzumpci ve vztahu ke zločinu podle § 199 odst. 1, odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
50. Další část jednání uvedenou původně pod bodem 3) začlenil okresní soud jako součást jediného skutku, nicméně šlo o jednání, které bylo posouzeno odlišně, kdy obžalovaný pohrůžkami nutil obžalovanou, aby výpověď na policii ve vztahu k incidentu z XXX 2021 upravila v jeho prospěch a hrozil XXX. Shodně se závěry vyvozenými v původním rozsudku i toto jednání odvolací soud posoudil jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, nicméně oddělil je jako samostatný skutek.
51. V případě dalších trestných činů, pro něž byl obžalovaný uznán vinným, soud přijal prohlášení viny obžalovaného. Tyto výroky tedy nemohly být ani odvoláním obžalovaného napadeny a ani státní zástupce proti těmto výrokům odvolání nepodal.
52. Předmětem přezkumu, respektive nového rozhodnutí poté, kdy část výroku o vině byla zrušena a odvolací soud nově rozhodl, byl pak výrok o souhrnném trestu, který měl být obžalovanému uložen. Státní zástupce, podobně jako okresní soud v napadeném rozsudku dovodil, že bylo namístě navýšit horní hranici trestní sazby dopadající na nejzávažnější trestný čin o 1/3 s ohledem na ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Okresní soud sice ve výroku citoval zmíněné ustanovení, zároveň však dovodil, že postačuje uložit trest v rámci základní trestní sazby. Přitom souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců uložený v rámci trestní sazby od dvou do deseti let je trestem uloženým jen mírně nad polovinou trestní sazby. Za této situace, pokud okresní soud pokládal za postačující trest v takovéto výměře, nebyl důvod, aby aplikoval zmíněné ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku.
53. Státní zástupce sice poukázal na velký počet trestných činů, za něž byl souhrnný trest ukládán, nicméně zmíněné ustanovení se vztahuje jen na případy vícečinného souběhu většího počtu trestných činů. Nejde tedy o pouhý počet jednotlivých trestných činů, ale podstatný je počet skutků, za něž se v tomto případě souhrnný trest ukládá. V posuzované věci se jednalo o trestné činy páchané celkem na třech poškozených, jež se promítly do kvalifikace více trestných činů, pokud však byl trest ukládán v rámci trestní sazby od dvou do deseti let dopadající na nejprísnejší zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v tehdy účinném znění), pak byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání jen jediného zločinu podle tohoto ustanovení a další zločiny, pro něž byl odsouzen, byly ohroženy nižší trestní sazbou. I s ohledem na skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a poprvé mu byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, nepovažoval odvolací soud za nezbytné, aby byla výměra trestní sazby vyplývající z § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákona v tehdy účinném znění ještě dalším způsobem navyšována a trest ukládán nad horní hranici této trestní sazby.
54. Při rozhodování o trestu však nebylo možné akceptovat námitky obžalovaného v té podobě, jak je uplatnil ve svých podáních. Obžalovaný sice část trestné činnosti doznal, do značné míry však Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

povahu svého jednání vůči poškozeným bagatelizoval. Namítal, že jeho jednání bylo ovlivněno okolnostmi, na které neměl vliv, přitom poukazoval na zneužívání drogy, k čemuž užívání přiměl i poškozenou XXX, a své jednání podával jako výjimečné výbuchy v afektu a mimořádné emotivní jednání. Tato argumentace však není souladná s tím, že stejného jednání se dopouštěl opakovaně či spíše soustavně, a to nejen ve vztahu s první poškozenou, ale opakoval ho i v soužití s dalšími poškozenými, s nimiž navázal vztah později. Intenzita jeho útoku na poškozené byla přitom mimořádně vysoká. XXX, podobně jako další mechanismy útoku byly velmi značné intenzity. Ve prospěch obžalovaného tak jistě bylo možné zohlednit skutečnost, že dříve vedl spořádaný život a dosud nebyl soudně trestán, stejně jako prohlášení viny k řadě jednotlivých trestných činů, nicméně s ohledem na povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, způsob a intenzitu útoků vedených postupně na tři poškozené, závažnost posttraumatické stresové poruchy, která u poškozené XXX neodezněla ani po více než třech letech od události, byly okolnostmi, které bylo namístě adekvátně promítnout do ukládaného trestu, jenž byl ukládán za větší počet trestných činů. Nelze pominout ani skutečnost, že k incidentu v XXX byla volána policie, záležitost začala být policií šetřena, a i poté obžalovaný opakovaně páchal násilí nejen na této partnerce, ale i na partnerkách dalších.

55. S ohledem na uvedené tak dovodil odvolací soud, že je namístě uložit obžalovanému souhrnný trest sice v rámci hranic trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tehdy účinného tr. zákoníku, nicméně blízko samé horní hranice tohoto zákonného rozpětí. Z podnětu odvolání státního zástupce přitom mohl být výrok o trestu změněn v neprospěch obžalovaného a odvolací soud přitom nebyl vázán či omezován původním návrhem obsaženým v odvolání, kde státní zástupkyně navrhovala uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let. S přihlédnutím ke shora zmiňovaným okolnostem tak odvolací soud dovodil, že za odpovídající a zohledňující rozsah trestné činnosti a intenzitu popsaného jednání i při zvážení zmiňovaných polehčujících okolností je možné považovat nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti let.
56. S ohledem na takovouto výměnu trestu by mohl být obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolací soud však zároveň musel přihlédnout k tomu, že obžalovaný bude poprvé vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, během stávajícího výkonu trestu byl hodnocen dobře, zapojil se do různých převýchovných programů, těm se úspěšně podrobil. Jde o XXX a není předpoklad, že by nebyl schopen bez problémů vykonávat nepodmíněný trest i v mírnějším typu věznice. Za použití § 56 odst. 3 tr. zákoníku jej proto odvolací soud pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou, kde ostatně vykonává trest i v současné době.
57. V návaznosti na zrušený výrok o vině pod bodem 1), kdy v této části odvolací soud nově rozhodl, bylo nutné zrušit i výroky na něj navazující, a to nejen výrok o trestu, ale i výrok týkající se nároku na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, která hradila výdaje spojené s léčením poškozené XXX po útocích obžalovaného. V novém rozhodnutí rozhodl odvolací soud obdobným způsobem, když této zdravotní pojišťovně přiznal vůči obžalovanému nárok na náhradu nákladů souvisejících se zdravotní péčí o poškozenou po útocích obžalovaného, a to včetně úroků z prodlení.
58. Odvolací soud se dále zabíral výroky, jimiž bylo rozhodováno o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. V případě XXX mohl odvolací soud akceptovat přiznané bolestné 121 077,40 Kč i odškodnění duševních útrap částkou 128 000 Kč. Okresní soud pak této poškozené přiznal i sumu vyčíslenou znalkyní za ztížení společenského uplatnění, ale odmítl tuto částku navýšit o 20 %.
59. Předloženým znaleckým posudkem ovšem není soud bezvýjimečně vázán a odvolací soud v posuzované věci považoval za nutné zohlednit to, že vyčíslení provedené znalkyní podle metodiky vypracované Nejvyšším soudem vychází v zásadě z představy, že zjištěné omezení v určitých oblastech sociální činnosti zůstane pro poškozenou trvalé a celoživotní, nezmění se a bude ji zatěžovat stejným způsobem až do konce jejího života. Takováto úvaha však nezohledňuje

některá další zjištění vyplývající z provedených důkazů. Znalce XXX, která ve znaleckém posudku provedla kalkulaci k vyčíslení odškodnění za ztížení společenského uplatnění, uvedla, že není schopna se vyjádřit k prognóze léčby u poškozené, jde o otázku mimo její obor. Z jiných důkazů lze přitom dovodit, že psychický stav poškozené XXX se od události do současné doby nepochybně významně zlepšil. I když se i v současné době podrobuje léčbě a její obtíže zcela nepominuly, při výsledku u hlavního líčení uvedla znalkyně PhDr. Mgr. Tereza Sejkorová Benešová, že poškozená je XXX, prognóza vývoje zdravotního stavu je u ní dobrá, událost by na ni nemusela mít zásadní celoživotní následky. Ke zdravotnímu stavu poškozené se vyjadřoval i další znalec, psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý. I ze znaleckého posudku XXX je přitom zřejmé, že poškozená není trvale vyřazená prakticky z žádné oblasti sociálních činností. V některých oblastech se u ní mohou projevit určité obtíže, nikoliv však nepřekonatelného rázu. Určitá omezení či XXX nebo XXX nepovažoval odvolací soud za natolik zatěžující, aby si vyžádala tak vysoké finanční ohodnocení, jaké jim přiřadila znalkyně.

60. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že při novém rozhodnutí bude možné pokládat za dostačující v případě této poškozené přiznat nárok za ztížení společenského uplatnění jen v polovině základní částky, kterou původně stanovila znalkyně, tedy ve výši 376 000 Kč, a spolu s dalšími položkami převzatými z původního rozhodnutí, tak nově poškozené XXX přiznal na odškodnění nemajetkové újmy celkovou sumu 525 077,40 Kč. Se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy pak byla tato poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
61. Poškozená XXX u veřejného zasedání předložila znalecký posudek znalce z odvětví soudního lékařství, který vyčíslil bolestné odpovídající zraněním, která tato poškozená utrpěla. Obžalovaný nicméně u veřejného zasedání odmítl udělit souhlas se čtením znaleckého posudku, s jehož obsahem se předem nemohl seznámit. Odvolací soud pak nepokládal za účelné odročovat veřejné zasedání jen kvůli výsledku znalce ke způsobu výpočtu bolestného u poškozené XXX, když zmocněnec poškozené mohl posudek opatřit a předložit daleko dříve. Přitom na stejného znalce se obracel už před řadou měsíců v souvislosti s výpočtem bolestného pro poškozenou XXX. Výpočet bolestného v tomto posudku se přitom odlišuje od způsobu, jakým původně bolestné vyčíslil sám zmocněnec.
62. Výše bolestného tak nebyla dosud zcela spolehlivě prokázána, proto odvolací soud neshledal důvody v tomto směru vyhovět návrhu poškozené XXX na přiznání bolestného. Její odvolání jako nedůvodné zamítl, podobně jako odvolání poškozené XXX, pokud se domáhala navýšení přiznané částky oproti rozsudku okresního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 30. září 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pívková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. ledna 2025 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Daniely Špatenkové a Danuše Žákové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, trvalý pobyt XXX, naposledy bytem XXX, toho času ve vazbě ve Vazební věznici XXX,

je vinen, že

v období od XXX 2019 do XXX. 2024 ve XXX, v domě č.p. XXX, se ve společné domácnosti na své XXX, narozené XXX, dopouštěl minimálně jednou až dvakrát za 14 dní psychického, fyzického a ekonomického násilí, když ji vulgárně nadával výrazy jako kurvo, děvko, mrdko, píčo apod., fackoval ji otevřenou dlaní a bil ji pěstmi po celém těle včetně hlavy, tahal ji za vlasy, smýkal s ní po zemi, rdousil ji, v jednom případě ji udeřil do obličeje XXX, přičemž jí vyrazil zub, a bil ji plastovou tyčí, dále poškozené nedovoľoval samotné opouštět společné bydliště, zcela ji izoloval od její původní rodiny, zakázal jí používat mobilní telefon a zcela jí omezil přístup k penězům, čímž nad ní získal moc a kontrolu, a u poškozené, která nebyla schopna ze vztahu odejít či jinak tuto pro ni nežádoucí situaci vyřešit, neboť měla strach o sebe a jejich tři nezletilé XXX, se v důsledku jeho jednání rozvinula posttraumatická stresová porucha,

a jeho protiprávní jednání vygradovalo poté, co jeho XXX XXX, narozená XXX, která s nimi po celou dobu žila ve společné domácnosti, dne XXX 2023 odjela s jejich nezletilým XXX, narozeným XXX, do XXX, konkrétně **v období od středy XXX 2024 od 10:00 hodin do neděle XXX 2024 do XXX hodin ve XXX – XXX**, v domě č.p. XXX, kdy poškozenou XXX držel převážně v jedné

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

místnosti, kterou na noc zajišťoval přisunutím lavice a stolu ke dveřím této místnosti, aby ji poškozená nemohla opustit, opakovaně po ní požadoval, aby mu na počítači vyhledala erotická videa, která měla v minulosti natočit a která se mají nacházet na internetu, přičemž jí opakovaně vyhrožoval zabitím, kdy tuto svoji výhrůžku zdůrazňoval držením XXX, a když předmětná videa na internetu nenašla, tak ji opakovaně bil XXX, kdy jeho údery směřovaly proti její hlavě a celému jejímu tělu, čepelí nože ji řezal do pravé ruky a dloubal jí prstem do levého oka, čímž poškozené XXX způsobil lehký otok podkoží v krajině obou očních, s prokrvácením zevní části spojivky levého oka, drobné oděrky na nose a na čele vpravo, na pravém bérce, na levém koleni a stehně, čárovité ranky se zaschlou spodinou na pravé paži zevně až oděrky zevní straně horního kvadrantu prsu vpravo, mnohočetné krevní podlitiny na těle, konkrétně na hlavě – v krajině obou očních, více nalevo, čelně vlevo, lícně-tvářově a na bradě až krku až nalevo, na trupu – plošně na obou prsou, výrazně více vlevo, na břiše, na zádech vpravo od krajiny lopatkové po bederní, vlevo v dolní polovině plošně od páteře po čáru cca střední pažní a od cca dolního okraje žeber po střední bederní krajinu a na obou horních i dolních končetinách – v krajině levé lopatkové přecházející na levé rameno a paži, místy na pravém bérce, na obou pažích a podobně na obou stehnech, vpravo na stehně plošně, zevně s většími výbledy, 3 tržné rány ve vlasové část hlavy, 2 řezné rány na hřbetu pravé ruky (na 2. a 4. prstu, hřbetní strana středních článků, do podkoží), tříštivou zlomeninu základny bližšího článku 4. prstu levé ruky (bez posunu), zlomeninu dolního konce pravé loketní kosti (se zkratem a posunem), příčnou zlomeninu těla lýtkové kosti vlevo v dolní části a tříštivou zlomeninu dolního konce levé lýtkové kosti a odlomení příčných výběžků 1. a 2. bederního obratle vpravo, což si vyžádalo odborné lékařské ošetření poškozená a její hospitalizaci na jednotce intenzivní péče XXX nemocnice a vedlo k podstatnému omezení poškozené v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů, a dále v přesně nezjištěných dnech v tomto období, tj. v době od XXX 2024 do XXX. 2024, poškozené XXX přes její verbální odpor, kdy mu říkala, že ji to bolí, ať toho nechá, a fyzický odpor, kdy ho kopala, nereagoval, a opakovaně jí zasunul do vagíny XXX, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl v přítomnosti jejich nezletilých synů XXX, narozeného XXX, a XXX, narozeného XXX,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,
- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a uvedený čin spáchal se zbraní,
- jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku,
- přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,
- zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna, se sídlem Orlická 2020/4 Praha 3, IČ: 41197518, **škodu ve výši 208 271 Kč,** spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 200 583 Kč ode dne 6. 11. 2024 do zaplacení a ve výši 12 % p. a. z částky 7 688 Kč ode dne 8. 1. 2025 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **odčinit** poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, **nemajetkovou újmu ve výši 1 263 278 Kč a nahradit majetkovou škodu ve výši 509 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na odčinění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal dne 6. 9. 2024 obžalobu na obžalovaného pro spáchání skutku uvedeného ve výroku rozsudku. Soud věc projednal v hlavních líčeních konaných ve dnech 5. 11. 2024, 4. 12. 2024, 17. 12. 2024 a 7. 1. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný spáchání předmětného jednání ve své výpovědi popřel. Uvedl, že poškozená měla vztah s XXX XXX, se kterým chtěla rodinu opustit a odjet do XXX. Žádným způsobem ji v průběhu jejich soužití na osobě neomezoval, rovněž se proti ní nedopustil násilného jednání. Poté, co jeho XXX odjela do XXX, tak poškozená skoro nebyla doma. Dne XXX 2024 přišla domů již zbitá, říkala obžalovanému, že se musí odstěhovat, že je chtějí zlikvidovat „cikáni“, a to konkrétně XXX, XXX a XXX. Obžalovaný chtěl zavolat policii, ale poškozená to odmítla, protože byly na internetu její erotická videa a bála se, že jí výše uvedení zlikvidují. Následně obžalovaný volal do XXX příbuzným a v rámci videohovoru tito viděli stav poškozené, tak zavolali policii. Obžalovaný využil svého práva a odmítl odpovídat na dotazy, svou výpověď v rámci hlavního

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

líčení přečetl. Obžalovaný byl konfrontován s výpovědí z přípravného řízení, ve které uvedl, že rozsah a intenzita trestné činnosti nebyl takový, jak je uveden v usnesení zahájení trestního stíhání, byla to pouze sobota a neděle. Když byl konfrontován s rozporův ohledně své výpovědi v přípravném řízení, tak připustil, že poškozená přišla s tím, aby se odstěhoval, pohádali se a on jí v rámci hádky a následné potyčky dal pár facek.

3. Verze obžalovaného je podporována i svědkyní XXX, jeho XXX. Ta uvedla, že žila společně s obžalovaným, poškozenou a dětmi ve společné domácnosti po celou dobu. Nikdy neviděla žádné násilí vůči poškozené ze strany obžalovaného, ani ona sama se vůči ní žádného násilí nedopouštěla. Uvedla, že poškozená nic v domácnosti nedělala, o děti se nestarala, protože nic neuměla. Když se soud dotázal, zda někdy poškozená chodila sama ven, uvedla nejprve, že nikoliv, následně řekla, že někdy ano a někdy ne, rovněž občas prý bývala venku do noci. Dále uvedla, že poškozená měla mobilní telefon, když se k nim nastěhovala, ale děti jí ho zničily. Co se týče období od XXX 2024 do XXX. 2024, tak k tomu se nebyla schopna vyjádřit, jelikož byla v XXX. Dále uvedla, že má problémy s výpadky paměti, s žádným onemocněním se však neléčí.
4. Zásadním usvědčujícím důkazem je v řízení výpověď poškozené XXX. Ta uvedla, že z počátku byl vztah harmonický a byla v něm šťastná, vše se změnilo po narození XXX. Obžalovaný ji týral fyzicky a psychicky, když byl obžalovaný v práci, činila tak i jeho XXX. Nadával jí a fyzicky ji napadal každý den. Co se týče fyzických útoků, jednalo se o napadání prkýnkem i tyčí. Vyhrožoval jí také, že zabije ji i její rodinu. Sebral jí mobilní telefon, aby si nemohla přivolat pomoc. Vyčítal jí, že neumí vařit, starat se o děti a prát. XXX obžalovaného s obžalovaným jí nedovolili starat se o děti, vše dělala jeho XXX. Musela jim také líbat nohy. Co se týče verbálních útoků a ponižování, tak obžalovaný ji nadával, že je XXX, že má velká prsa a spodek, že je tlustá. Dále ji po 7 let držel doma, nemohla jít pracovat. Zkusila na jeden den jít do práce, ale druhý den jí už nepustil. Nemohla jít ani na procházku ven s dětmi. Dále se nemohla stýkat se svou rodinou, jednou tam byli na návštěvě společně, nepustil jí ani na pohřeb XXX. Poškozená uvedla, že neměla ani přístup k penězům, veškeré nákupy dělal obžalovaný. Donutil ji také jít na OSPOD a podat návrh na svěření dětí do její péče pod pohrůžkou smrti. Co se týče cesty XXX do XXX, tak to jí bylo oznámeno, nikdo se jí neptal na její názor. Poškozená popřela, že by dávala jakékoliv fotky na stránky seznamky, neměla přístup k mobilnímu telefonu ani počítači. Rovněž uvedla, že s XXX neměla žádný vztah, zná ho XXX a od roku 2019 s ním nebyla v kontaktu. Co se týče období po odjezdu XXX obžalovaného do XXX, tak si obžalovaný pořídil psa a chtěl, aby s ním poškozená souložila, když to odmítla, byl jí XXX. Dále ji řezal nožem do XXX, píchal do stehna XXX, chtěl jí vydloubnout oči. XXX ji byl po hlavě i celém těle. Rovněž u toho napadal děti. Dále také poškozenou ve 4 ráno vyhodil ven nahou z domu a nechal ji tam po delší dobu. Rovněž jí proti její vůli opakovaně zasouval do přirození XXX. Po celou dobu po ní chtěl, aby našla erotické stránky se svými videi, ona o žádných nevěděla. Celé toto jednání probíhalo před jejich dětmi. Utéci nemohla, uvěznil jí v jednom pokoji, zatarasil jej lavičkou, dal jí tam kýbl na vykonání potřeby. Co se týče fyzických následků, tak má stále problémy s rukou, nemůže vykonávat zaměstnání. Dále má neustále úzkosti, nemůže spát, má flashbacky ohledně těch posledních pěti dní. K telefonátu s obžalovaným do věznice se vyjádřila tak, že jej učinila pod nátlakem XXX obžalovaného, která poškozené i její XXX opakovaně volala s tím, že má obžalovanému zavolat a říct mu, jak jej miluje, že má stáhnout obvinění, jinak že ani zbylé XXX neuvidí, že je odveze do XXX. Na dotaz obhájce, zda již někoho v minulosti obvinila ze znásilnění poškozená nejprve uvedla, že nikoliv, když jí bylo předloženo usnesení na č.l. 439, tak připustila, že podala trestní oznámení na pana XXX, XXX obžalovaného, to však po ní chtěl obžalovaný.
5. Verzi poškozené podporuje také výpověď její XXX, svědkyně XXX. Ta uvedla, že od počátku nesouhlasila se vztahem poškozené s obžalovaným, dala jí ultimátum, že buď se s ním rozejde, nebo ať jde k němu. Poškozená se tak za ním odstěhovala a tím došlo k přerušení kontaktů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

Dozvěděla se, že je poškozená těhotná, jeli tam na návštěvu, obžalovaný tam nebyl, byl zrovna v nemocnici. Když přijeli podruhé a přivezli vybavu pro miminko, viděla, že je poškozená oblečena do strašného oblečení, předali jim věci a domluvili se, že se poškozená ozve, až se jí narodí dítě. Jelikož je poškozená nekontaktovala, tak dva týdny po termínu zjišťovala v porodnici, zda již porodila, v XXX ji nic neřekli. Volala obžalovanému i poškozené, telefon jí nebrali, tak napsala SMS, že pokud jí nedají vědět, tak bude kontaktovat policii. Následně jí obžalovaný volal, že je poškozená po porodu a vše je v pořádku, ale nikdy jim XXX neukáže, nedovolil jí mluvit s poškozenou. Párkrát se ještě ozvali, že se mají dobře, mluvil obžalovaný. Přijeli pouze jednou, šlo jim o nějaké erotické stránky, obžalovaný chtěl, aby mu poškozená sdělila nějaké heslo. Tehdy měla poškozená přeražený nos a otok na tváři, obžalovaný připustil, že mu ujely nervy. Pohádali se a obžalovaný ji tam nechal a odjel, následně volal, že ji má přijet do XXX před Policií. Tam asi dvě hodiny seděli a něco řešili, následně na policii nešli. Od té doby poškozenou neviděla, až poté, co jí volala z nemocnice, že je na JIP. Poškozená po té době nezná ani hodnotu peněz. XXX obžalovaného jí mnohokrát volala, nakonec její číslo zablokovala. Co se týče XXX, tak jí XXX říkala, že na něj obžalovaný žárlil, nicméně si nemyslí, že by s ním poškozená něco měla, neví ani o tom, že by s ním byla v kontaktu od doby, co u ní poškozená žije. Svědkyně dále uvedla, že XXX nesdělovala, když její XXX umřel, protože nebyly v kontaktu. XXX jí také vyprávěl, že jel XXX navštívit, když v blízkosti pracoval, a že jej nepustili do domu a XXX na něj křičela. Svědkyně se dále domnívá, že XXX neměla mobilní telefon ani přístup k počítači v době, kdy žila u obžalovaného.

6. Ve věci byla jako svědkyně vyslechnutá také pracovnice OSPOD XXX. Ta sdělila, že v roce 2023 podal obžalovaný s poškozenou návrh na úpravu péče a výživy, z toho důvodu si je pozvala k jednání. Oba uvedli, že poškozená má v plánu odjet do XXX ke svému příteli, byli poučeni o tom, že není třeba soudní úpravy styku. Následně vzali svůj návrh zpět. Svědkyně si nevšimla na poškozené ani obžalovaném žádných zvláštností, ani konfliktů, nezanechali na ni žádný silný dojem. Svědkyně se domnívala, že přítel poškozené se měl jmenovat XXX.
7. V řízení byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který se týkal zdravotního stavu poškozené po ošetření dne XXX 2024. Znalec popsal četná zranění na těle poškozené, která jsou uvedena ve výrokové části rozsudku. Tato zranění vznikla tupým násilím velkou intenzitou působilo na pravé předloktí, levou rukou a levý bérec a opakovaně (mnohočetně) malými a středními intenzitami na hlavu, trup a obě horní i dolní končetinami a typicky vznikají například pěstí, kopnutím či v kombinaci s užitím pevného tupého předmětu. U poranění dolního konce levé lýtkové kosti (zevního kotníku) by zranění lépe vysvětlovalo nepřímé působící násilí, zlomenina levé lýtkové kosti by pak byla lépe vysvětlena přímým úderem tupým předmětem. U poranění na hlavě a pravé ruce, případně i poranění pravé paže a prsu pak vznik vysvětluje působení ostrého nástroje, např. nože, v kombinaci s užitím tohoto předmětu jako tupého nástroje. Poranění horních končetin jsou typicky obranná. Dle lokalizace a četnosti poranění lze odhadovat, že bylo nutných řádově až několik desítek tupých úderů, hrubým odhadem mezi 30 až 40. Popis události uvedený poškozenou je způsobilý vysvětlit vznik daných poranění, není pravděpodobné, že by vznikly jiným mechanismem, např. pouze pády, nárazy do pevné překážky apod. Ačkoliv je u jednotlivých poranění určení konkrétního stáří z hlediska soudnělékařského velmi obtížné, z charakteru, lokalizace a dalších nálezů (barevné změny) lze usuzovat, že tato poranění vznikala v průběhu několika dní před ošetřením, u části zranění je nanejvýš pravděpodobné, že vznikla cca 2 dny před prohlídkou, u dalších lze předpokládat vznik zhruba do jednoho týdne. S ohledem na typ a množství zranění lze uvažovat až o mučivých útrapách. Tato zranění vedla k podstatnému omezení v běžném způsobu života poškozené po dobu delší než šesti týdnů.
8. Dále byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, týkající osoby obžalovaného. Z něj vyplývá, že u obžalovaného jsou celoživotně přítomny rysy osobnosti XXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

to však nedosahuje závažnosti duševní poruchy (poruchy osobnosti). Bylo zjištěno škodlivé užívání kanabinoidů a metamfetaminu, závislost však prokázána nebyla. Od roku 2022 je u obviněného XXX. Nebylo prokázáno forenzně významné ovlivnění návykovými látkami. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly u obžalovaného v době páčání trestné činnosti plně zachovány. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, znalec nedoporučil uložení ochranného léčení či zabezpečovací detence.

9. Příbrán byl rovněž znalec v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který se zabýval psychickým stavem poškozené XXX. Ze znaleckého posudku vyplývá, že poškozená nikdy netrpěla ani netrpí psychotickým onemocněním, závislostí na návykových látkách, poruchou osobnosti ani poruchou kognitivních funkcí. U poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v souvislosti s popisovanými předmětnými událostmi, přičemž nelze kvalifikovat jedinou předmětnou událost, která by k rozvoji poruchy vedla, šlo o sérii řady prožitých traumatických a traumatizujících událostí. Nebyla zjištěna žádná duševní porucha, která by narušovala schopnost poškozené zapamatovat si prožitý děj a tento následně reprodukovat. Rovněž nebyla zjištěna porucha, která by byla charakterizována zkreslováním, zveličováním, bagatelizováním či výskytem konfabulací. Poškozená je v důsledku vzniklé posttraumatické stresové poruchy omezena v běžném způsobu života po dobu vysoce převyšující časový interval šesti týdnů. V době vyšetření poškozená trpěla plně rozvinutou posttraumatickou stresovou poruchou, jejími projevy jsou XXX. Je také přítomna somatizovaná vegetativní symptomatologie – XXX. Veškeré tyto symptomy vedou k zásadnímu dlouhodobému a globálnímu narušení veškerých funkčních schopností poškozené. Znalec se nebyl schopen vyjádřit k další prognóze vývoje a případným trvalým následkům, jelikož v době vyšetření byla posttraumatická stresová porucha naprosto plně rozvinuta, o plné úzdavě lze uvažovat v nejlepším případě v řádu mnoha měsíců, nelze vůbec vyloučit ani chronifikaci poruchy, či její přechod v jinou duševní poruchu, například depresivní poruchu. Nelze tedy vyloučit trvalé následky.
10. V neposlední řadě pak byl v trestním řízení vyhotoven znalecký posudek z oboru psychologie, týkající se osobnosti poškozené. Z něho vyplývá, že poškozená XXX. Vyšetřením bylo zjištěno, že vnímání, pozornost a paměť jsou rozvinuty zcela v normě, poškozená je plně schopna správně vnímat prožívané, zapamatovat si proběhlý děj a později ho věrně reprodukovat. Poškozená netrpí patologickou lhavostí, nemá sklony k bagatelizaci ani zveličování prožitého. Nebylo zjištěno, že by poškozená měla tendence k revanši nebo záměrnému a účelovému překrucování faktů s cílem obžalovanému ublížit. Poškozenou lze chápat jako pravou oběť domácího násilí, poškozená byla extrémně závislá na obžalovaném, který ji velmi silně omezil v sociálních kontaktech, ekonomické samostatnosti a možnosti se svobodně rozhodovat, což vedlo k rozvoji syndromu naučené bezmocnosti a mizivé autonomie.
11. Na základě návrhu obhajoby byly také vyžádány a přehrány záznamy telefonního hovoru mezi obžalovaným a poškozenou, které se uskutečnily ve dnech XXX 2024, XXX. 2024 a XXX 2024. Předem je nutné uvést, že kvalita těchto audiozáznamů je nevalná, převážně je slyšet pouze hlas obžalovaného, jelikož hovory byly nahrávány vazební věznicí. Obecně lze shrnout, že dochází k běžné komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, není v ní reflektováno násilí spáchané na poškozené, obžalovaný opakovaně uvádí, jak je pro něj situace ve vazbě těžká, a že by chtěl poškozenou zase vidět. Dle názoru soudu jsou v daných hovorech slyšet zřetelné manipulativní tendence ze strany obžalovaného vůči poškozené.
12. Když soud hodnotil důkazy v jejich vzájemné souvislosti, dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené je zcela věrohodná a je možné z ní při rozhodnutí o vině vycházet. Je pochopitelné, že i s ohledem na délku páchané trestné činnosti a traumatizaci poškozené nemusí určité detaily odpovídat, nicméně v zásadních bodech má soud za to, že poškozená vypovídá pravdivě o tom, co

prožila. V prvé řadě je třeba zdůraznit, že výpověď poškozené je podpořena zpracovanými znaleckými posudky, a to jak z odvětví soudního lékařství, tak z odvětví psychiatrie a psychologie. Zranění na těle poškozené jsou jasné zdokumentována, dle znalce byla poškozená vystavena brutálním útokům trvajícím po delší dobu. Z obou znaleckých posudků týkajících se psychického stavu poškozené pak vyplývá, že poškozená byla vystavena dlouhodobému týrání, jedná se o pravou oběť domácího násilí, došlo u ní k rozvoji vážné formy posttraumatické stresové poruchy a nemá sklony se obžalovanému mstít a uvádět nepravdivé informace. Její výpověď je pak podporována i výpovědí její XXX, která sice u převážné většiny závadového jednání nebyla přítomna, nicméně popsala, jak při jediné návštěvě poškozené s obžalovaným měla přeražený nos a obžalovaný sám přiznal vinu na tomto zranění. Také popsala, v jakém stavu poškozená byla po příjezdu z nemocnice, či jak například po soužití s obžalovaným ani neznala hodnotu peněz.

13. Verze obžalovaného spočívající v tom, že poškozená mu byla nevěrná, chodila ven lidmi z XXX komunity, kteří ji zbili a vyhrožovali jí, se soudu jeví jako zcela nedůvěryhodná. V prvé řadě je třeba uvést, že obviněný v přípravném řízení využil svého práva a odmítl vypovídat, k celé věci se související vyjádřil až u hlavního líčení po shromáždění všech důkazů a prostudování spisu, přičemž nad to odmítl odpovídat na jakékoliv dotazy, což samo o sobě snižuje věrohodnost jeho výpovědi. Dále ačkoliv v přípravném řízení téměř nic neřekl, pouze sdělil, že to nebylo v takovém rozsahu, jak je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, nesouhlasí intenzita ani čas a délka. Dle jeho názoru to byla jen sobota a neděle. Když byl obžalovaný s tímto rozporem konfrontován, tak nebyl schopen věrohodně vysvětlit, proč v přípravném řízení toto vypověděl, pouze uvedl, že jí dal pár facek v rámci jedné hádky poté, co se vrátila poškozená domů.
14. Verze obžalovaného je nad to v příkrém rozporu se znaleckými posudky zpracovanými v přípravném řízení a provedenými k důkazu u hlavního líčení. Co se týče znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, z toho vyplývá, že zranění na těle poškozené byla různého stáří, odpovídá to tedy mechanismu popsanému poškozenou a nikoliv situaci, kdy by poškozená byla někde venku zbita a přišla domů v daném stavu. Rovněž verze popsaná obžalovaným by zcela jistě nevedla k psychickým změnám na straně obžalované tak, jak bylo popsáno ve znaleckých posudcích z oboru psychologie a psychiatrie, tedy k vymizení autonomie u poškozené, psychologickému profilu odpovídajícímu pravé oběti domácího násilí či posttraumatické stresové poruše. Soud nad to provedl k důkazu spis Okresního soudu v Pardubicích 0 P 58/2024, který rovněž podporuje verzi poškozené. Jak je patrné například z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 6. 2024, děti mají dle sdělení psycholožky a pěstounů poruchu attachmentu vůči rodičům, zejména k otci, nemají vůči němu vybudovány žádné pozitivní vazby. To v naprosto zjevném rozporu s tvrzením obžalovaného, který se prezentoval jako vzorný otec, který poškozené ani dětem nikdy neubližoval. Dále je třeba zdůraznit, že poškozená se v době příjezdu policie nacházela v naprosto zuboženém stavu, o čemž svědčí fotografie ze spisu, lékařské zprávy a zpracovaný znalecký posudek, jen stěží si lze představit, že by milující manžel, jak sám sebe obžalovaný prezentuje, poškozené okamžitě nezavolal lékařskou pomoc, naopak by jí ještě ušetřil pár facek v rámci hádky. Zde by soud rád znova zdůraznil, že poškozená měla vícero zlomenin, podlitiny po celém těle a také vícečetné řezné rány na těle. Soud tak dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaného je zcela účelová a nenašel žádný důvod nevěřit výpovědi poškozené. Co se týče výpovědi svědkyně XXX XXX, ani té soud neuvěřil. Její výpověď byla místy velmi zmatená, což však lze vysvětlit vysokým věkem svědkyně, rovněž také psychickou zátěží v rámci výsledku před soudem. Je však třeba zdůraznit, že svědkyně je XXX obžalovaného, má tedy jasný zájem vypovídat v jeho prospěch. Nad to dle sdělení poškozené byla nejen přítomna u velké části závadového jednání obžalovaného vůči poškozené, ale rovněž se jej měla účastnit. Ačkoliv soud v tomto řízení nemůže rozhodovat o míře zapojení svědkyně do násilí vůči poškozené, jelikož svědkyně nebyla obviněna ze spáchání žádného trestného činu, je zde opět jasná motivace svědkyně vypovídat ve prospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

I chování svědkyně, která nejstaršího XXX, českého občana, nechala u příbuzných v XXX a nepřivezla jej zpět do České republiky, je minimálně velmi zarážející a může naplňovat znaky trestného činu.

15. Co se týče výpovědi svědkyně XXX, tak ta dle názoru soudu neznevěrohodňuje výpověď poškozené. Je pravdou, že poškozená společně s obžalovaným podali návrh na svěření dětí do péče otce s tvrzením, že poškozená se plánuje odstěhovat do XXX. Rovněž je zřejmé, že si pracovnice OSPOD nevšimla, že je poškozená obětí domácího násilí. Tato situace je však naprosto běžná, oběti domácího násilí často před cizími lidmi tuto skutečnost dovedně skrývají, zejména pokud do kontaktu s nimi vstupují společně s agresorem. Poškozená vysvětlila, že celá tato situace byla z iniciativy obžalovaného, ten jí řekl, co má na OSPODu uvádět. Lze se domnívat, že obžalovaný chtěl svěřením dětí do své péče zabránit poškozené, aby opustila jeho společnou domácnost, jelikož by se v takovém případě mohla bát, že přijde o možnost kontaktu se svými dětmi. To, že poškozená na OSPODu uváděla jméno XXX není významné, sama uvedla, že jí obžalovaný dlouhodobě podezíral z nevěry s právě touto osobou, není tedy s podivem, že měla jeho jméno uvést v rámci tohoto jednání.
16. Obhajoba také poukázala na rozpor mezi výpověďmi poškozené a její XXX týkající se pohřbu XXX poškozené. Svědkyně XXX uvedla, že své XXX nesdělovala informace ohledně úmrtí XXX, jelikož došlo k přetržení kontaktů mezi nimi. Soud má za to, že ani tento rozpor nikterak nevyvrací výpověď poškozené, která uvedla, že jí obžalovaný na pohřeb XXX nepustil. Je zřejmé, že poškozená tuto skutečnost vnímá úkorně, a s ohledem na časový odstup je možné, že si svědkyně XXX pouze nevzpomíná na to, že své XXX tuto informaci například prostřednictvím obžalovaného sdělila. Také je možné, že se poškozená ohledně úmrtí svého XXX dozvěděla od někoho jiného z její rodiny.
17. Obhajoba se snažila zpochybnit spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 tr. zákoníku tím, že na pohlavních orgánech poškozené nebyly nalezeny stopy násilí, kterého se měl obžalovaný dopouštět opakovaným zasouváním XXX do vagíny poškozené. Zde musí soud uvést, že ačkoliv byla provedena gynekologická prohlídka poškozené, tak ta byla zaměřena na její v té době probíhající těhotenství, nikoliv na nalezení stop po násilí. Sama poškozená neuváděla, že by zasouvání této násady bylo činěno nějakým brutálním způsobem, nelze tedy vyloučit, že toto nezanechalo na těle poškozené stopy, kdy nad to k němu nemuselo dojít bezprostředně před lékařskou prohlídkou. Ani skutečnost, že policií nebyla tato násada při provedené domovní prohlídce nalezena nevyvrací spáchání daného činu, obžalovaný měl dost možností tuto násadu z domu odnést či ji někam ukrýt. Obhajoba rovněž poukazovala na to, že poškozená již v minulosti měla obvinít svého druhu XXX ze znásilnění prostřednictvím XXX, což vyplývá z usnesení založeného na spisu 439. V první řadě je třeba podotknout, že z předmětného usnesení nevyplývá obvinění ze znásilnění prostřednictvím XXX, ale toliko souloží. Poškozená nad to uvedla, že již v té době byla ovlivněna obžalovaným a jednala na jeho popud, což koneckonců vyplývá i z předmětného usnesení. Soud nemá dostatek podkladů aby posoudil, zda toto obvinění XXX bylo smyšlené či nikoliv, konec konců XXX je v současné době již po smrti. Dle názoru soudu však toto obvinění nevyvrací verzi poškozené, tedy že ji obžalovaný znásilnil prostřednictvím zasouvání XXX do jejího přirození.
18. Obhajoba navrhla provedení dalších důkazů, které soud ovšem zamítl. V první řadě obhajoba navrhovala výslech XXX z XXX, bývalého XXX poškozené. V první řadě je třeba říci, že obhajoba nebyla schopna uvést žádné kontaktní údaje a ani datum narození XXX, jeho vypátrání by tak bylo velmi problematické a možná i nemožné. Každopádně by došlo k zásadnímu prodloužení probíhajícího trestního řízení, ve kterém je obžalovaný ve vazbě a požadavek na rychlost řízení je tudíž zesílen. Nad to z provedených důkazů nikterak nevyplývá, že by skutečně byla poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

v kontaktu s XXX, ani po opuštění společné domácnosti s obžalovaným s ním vztah nenavázala, jak uvedla i XXX poškozené. Soudu tak dospěl k závěru, že pátrání po tomto svědkovi by pouze vedlo k prodloužení projednávání věci před soudem, aniž by přineslo jakékoliv výsledky. Obdobně obhajoba navrhovala vyžádání zprávy, zda poškozená nefiguruje na stránkách webové erotické seznamky XXX. Zde musí soud podotknout, že tento web je dle informací na něm obsažený provozován společností sídlící v XXX, vyžádání jakýchkoliv informací cestou mezinárodní právní pomoci by bylo vysoce zdlouhavé a s velmi nejistým výsledkem. Nad to, i kdyby bylo zjištěno, že skutečně poškozená někdy v minulosti měla profil na této seznamce, nikterak by to nesnižovalo vinu obžalovaného na spáchaném jednání. Obhajoba dále navrhovala vypracování nových znaleckých posudků z oboru psychologie a psychiatrie na poškozenou, kdy žádala přibrání konkrétních jiných znalců. Obhajoba však neuvedla, v čem nesouhlasí se zpracovanými znaleckými posudky, dokonce nepožadovala výslech znalců a dala souhlas se čtením těchto posudků, pouze navrhovala mírně odlišné znění otázek zadaných znalcům. Dle názoru soudu jsou dané posudky zpracované kvalitně, neobsahují vnitřní rozpory a nejsou zde žádné indicie, které by soud vedly k závěru, že nové znalecké posudky by došly k opačným závěrům než ty, které byly v trestním řízení zpracovány. V tomto případě navíc kromě potřeby dodržet zásadu rychlosti vazebního řízení je třeba zdůraznit, že zpracování nových posudků na osobu poškozené by vedlo k její další psychické zátěži a došlo by tak k prohloubení sekundární viktimizace poškozené. Obhajoba dále navrhovala, aby byly vyžádány informace ohledně toho, zda poškozená disponovala jinými telefonními čísly. I zde má soud za to, že toto pátrání by nevedlo k zjištění dalších relevantních informací pro trestní řízení, kdy se z provedených důkazů nikterak nepodává, že by poškozená snad měla přístup k telefonu, její XXX sama uvedla, že musela volat na telefonní číslo obžalovaného. Pokud by navíc poškozená disponovala mobilním telefonem, lze očekávat, že by ten byl zajištěn v rámci realizované domovní prohlídky. Prověření informací ohledně toho, jak probíhaly exekuce na osobu poškozené je pak zcela nadbytečné, jelikož skutečnost, zda obžalovaný v minulosti uhradil dluhy za poškozenou je pro rozhodnutí o vině a trestu v dané věci zcela irelevantní. Výslech pracovnice Úřadu Práce XXX ohledně skutečnosti, zda poškozená uváděla svůj záměr jít pracovat do XXX pak soud pokládal také za zbytečný, obdobnou informaci dle výpovědi svědkyně XXX již poškozená sdělovala v rámci svého jednání na OSPOD a soud se s tímto již výše vypořádal.

Právní hodnocení

19. Zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchá takový čin po delší dobu. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný se dopouštěl týrání své XXX XXX, které spočívalo v četných fyzických útocích, naprosté ekonomické závislosti, omezení kontaktu s vnějším světem i s původní rodinou, hrubých nadávkách a urážkách a omezování její péče o nezletilé děti. Toto jednání trvalo po dobu pěti let a způsobilo poškozené vážnou formu posttraumatické stresové poruchy. Tím byly naplněny všechny znaky citované skutkové podstaty.
20. Přechinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody. Obžalovaný po dobu pěti dnů držel poškozenou zavřenou v jednom pokoji, neumožňoval jí odejít, a to ani na toaletu. To, že krátce obžalovaný odjel s poškozenou na nákup a nechal ji s XXX ve vozidle, ze kterého poškozená mohla utéci, čehož z důvodu obavy z obžalovaného nevyužila, na naplnění znaků skutkové podstaty nic nemění. Soud má za to, že příléhavé není ani vyloučení jednočinného souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jak v závěrečné řeči zmiňoval obhájce. Především je nezbytné uvést, že omezení osobní svobody poškozené trvalo po dobu pěti dnů, kdy po většinu tohoto času nedocházelo ke znásilňování poškozené, její omezení na osobní svobodě

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

nebylo ani motivováno umožněním jejího znásilnění. Ačkoliv se z hlediska procesního práva jedná o jeden skutek, jelikož zahrnut pod hromadný trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí, v daném konkrétním případě je na místě dospět k závěru, že jednání obžalovaného naplnilo znaky skutkové podstaty i tohoto trestného činu.

21. Přechinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a tento čin spáchá se zbraní. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný poškozené opakovaně vyhrožoval zabitím, svoji výhružku pak zesílil XXX, které je třeba klasifikovat jako zbraň. Tím byly naplněny všechny znaky citované skutkové podstaty.
22. Zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný poškozené způsobil zranění uvedená ve výroku rozsudku, kdy dle znaleckého posudku z oboru soudního lékařství omezení běžného způsobu života v důsledku těchto zranění přesahuje dobu šesti týdnů, jedná se tedy o těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Nad to znalec uvedl, že s ohledem na množství a charakter poranění se dá hovořit až o mučivých útrapách ve smyslu § 122 odst. 2 písm. h) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na množství poranění a brutalitu útoku na osobu poškozené pak obžalovaný musel jednat v úmyslu přímém. Tím byly naplněny všechny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
23. Zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a tento čin spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný v rámci svých fyzických útoků vůči poškozené opakovaně zasunul XXX do její vagíny, kdy poškozená vypověděla, že s tímto nesouhlasila a dala najevo svůj nesouhlas, použití násilí vůči její osobě pak dokládají četná zranění poškozené. I v tomto případě tak obžalovaný naplnil všechny znaky citované skutkové podstaty.

Uložený trest

24. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
25. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
26. Co se týče polehčujících okolností, tak lze uvést, že na osobu obžalovaného je třeba hledět jako na osobu netrestanou, byť má v rejstříku trestů z České republiky již pět záznamů, ve všech případech však došlo k zahlazení odsouzení ze zákona.
27. Soud však u obžalovaného shledal celou řadu přitěžujících okolností. V první řadě je třeba uvést, že soud ukládá trest za celkem pět trestných činů, tři z nich jsou pak zločiny. Dále je třeba zmínit mimořádnou míru brutálního násilí, kterého se obžalovaný vůči poškozené dopustil, tohoto násilí se navíc dopouštěl před jejich společnými nezletilými dětmi. Dále soud musel přihlédnout

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

k mimořádné délce závadového jednání vůči poškozené, to navíc probíhalo i v průběhu dvou těhotenství. V neposlední řadě soud přihlédl k závažným dopadům na psychice poškozené, kdy dle závěrů znaleckých posudků lze očekávat dlouhodobé, ne-li dokonce trvalé následky na psychické zdraví poškozené.

28. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že nepřichází do úvahy uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud ukládal úhrnný trest za spáchání pěti trestných činů podle ustanovení nejprísněji trestného, kterým je zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku. Za tento trestný čin stanoví zákon sazbu trestu odnětí svobody v trvání od tří do desíti let. S ohledem na závažnost spáchané trestné činnosti dospěl soud k závěru, že uložení trestu v trvání osmi let tak, jak navrhl státní zástupce, tedy mírně pod třemi čtvrtinami zákonné trestní sazby, zcela odpovídá výše uvedeným zásadám ukládání trestů. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, kdy soud neshledal důvodů pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Náhrada škody a nemajetkové újmy

29. Poškozená společnost Všeobecná zdravotní pojišťovna se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody spočívající v nákladech vynaložených na péči o poškozenou XXX. Kromě samotných nákladů pojišťovna požadovala také úroky z prodlení v zákonné výši jdoucí ode dne následujícího po prvním hlavním líčení. Původní nárok vznesený před prvním hlavním líčením činil 200 583 Kč, po zahájení hlavního líčení se pak pojišťovna připojila s částkou 7 688 Kč, kdy toto připojení bylo přečteno u hlavního líčení konaného dne 7. 1. 2025. Jelikož bylo prokázáno, že zranění poškozené bylo způsobeno obžalovaným a pojišťovna doložila vynaložené náklady na léčbu poškozené, byl jí přiznán nárok na náhradu nákladů v požadované výši. Co se týče úroků z prodlení, tak z částky 200 583 Kč odpovídá sazba úroků z prodlení 12,75 % p.a., s dodatečným nárokem 7 688 Kč se pak obžalovaný seznámil až u hlavního líčení dne 7. 1. 2025, sazba úroků z prodlení tak činí 12,75 % p.a.
30. Poškozená XXX se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy a škody ve výši 3 065 509 Kč. Poškozená požadovala přiznání bolestného v částce 100 000 Kč a náklady na vydání lékařské zprávy týkající se bolestného ve výši 509 Kč. Dále požadovala náhradu újmy na přirozených právech včetně duševních útrap podle § 2956 o.z. ve výši 2 465 000 Kč a náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 500 000 Kč.
31. Co se týče nároku na bolestné, zde soud vycházel z lékařské zprávy předložené poškozenou, která stanovila výši bodů zranění na těle poškozené celkem 146 bodů, s ohledem na aktuální metodiku Nejvyššího soudu tak byla přiznána náhrada bolestného ve výši 63 278 Kč, dále byla jako náhrada majetkové škody přiznána částka 509 Kč zaplacená poškozenou za zpracování této zprávy. Ve zbytku svého nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
32. Zmocněnec poškozené se ve svém podání pokusil vyčíslit částku prostřednictvím ocenění každého jednotlivého útoku, kterého se obžalovaný měl vůči poškozené dopustit. Soud má za to, že tento postup není přijatelný, jelikož v první řadě s ohledem na délku trvání trestného jednání obžalovaného vůči poškozené není možné prokázat přesný počet ani způsob útoků vůči osobě poškozené, jednak je třeba zásah do přirozených práv poškozené hodnotit v jeho souhrnu.
33. Co se týče jednotlivých přirozených práv poškozené podle § 2956 o.z., do kterých obžalovaný zasáhl, tak v první řadě došlo k jejímu zásadnímu omezení svobody, kdy poškozená nemohla po dobu pěti let samostatně opouštět dům, nakládat s penězi, pracovat, stýkat se se svou rodinou ani s cizími lidmi, v posledních pěti dnech nesměla ani opustit svůj pokoj. Tento zásah do přirozených práv poškozené dle názoru soudu odpovídá částce 500 000 Kč. Dále došlo k zásahu do tělesné integrity poškozené fyzickým násilím ze strany obžalovaného, které probíhalo v nižší intenzitě po

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

celou dobu pěti let, výrazněji poté v průběhu posledních pěti dnů tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, kdy za adekvátní soud považuje částku 200 000 Kč. Zásadním způsobem také došlo k omezení práv poškozené jako matky pečovat o své děti, kdy, jak uvedla jí bylo v podstatě zamezeno vykonávat běžnou obsluhu dětí, nemohla s nimi ani spát, rovněž z důvodu násilí ze strany obžalovaného došlo k narušení vztahu dětí k poškozené a její schopnosti tento vztah budovat i po vzetí obžalovaného do vazby, jak vyplývá z opatrovnického spisu. Za tento zásah do práv poškozené jí soud přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč. V neposlední řadě pak došlo rovněž k zásahu práva na lidskou důstojnost poškozené, a to v obecné rovině, kdy byla ze strany obžalovaného dlouhodobě systematicky ponižována, ale také v rovině sexuální, kdy v rámci posledních pěti dnů došlo k opakovanému znásilnění poškozené, soud za toto jednání přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč. Celkem tak soud poškozené přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy spočívající v újmě na jejích přirozených právech ve výši 1 200 000 Kč. Ačkoliv je tato částka poměrně vysoká v porovnání s rozhodováním soudů v jiných případech, odráží mimořádnou míru zásahů obžalovaného do téměř všech sfér života poškozené. Ve zbytku svého nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

34. Co se týče nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění podle § 2958 o.z., zde soud o nároku poškozené rozhodnout nemohl. Dle aktuální metodiky Nejvyššího soudu je na místě zpracování znaleckého posudku z odvětví oceňování nemajetkové újmy, tento posudek nebyl zpracován v přípravném řízení ani nebyl předložen poškozenou. Je třeba uvést, že takový posudek zatím ani zpracován býti nemohl, jelikož nejprve je třeba, aby došlo ke stabilizaci zdravotního stavu poškozené, až poté bude možné posoudit, míru trvalých následků, které jednání obžalovaného na osobě poškozené zanechalo. S tímto nárokem tak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 7. ledna 2025

Mgr. Matěj Pilát v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. dubna 2025 o odvolání obžalovaného XXX, narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, naposledy bytem XXX, nyní ve vazbě ve Vazební věznici XXX a odvolání poškozené XXX, narozené XXX v XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. ledna 2025, č. j. 3 T 61/2024-651,

takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o povinnosti obžalovaného nahradit poškozené XXX majetkovou škodu ve výši **509 Kč**.*

*V dalších výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

*Odvolání poškozené se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX odsouzen pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d), tr. zákoníku, přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (ve znění účinném do 31. 12. 2024). Za tyto trestné činy mu byl uložen podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let, pro jehož výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu okresní soud uložil obžalovanému povinnost nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně škodu ve výši 208 271 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p. a., z částky 200 583 Kč ode dne 6. 11. 2024 do zaplacení a ve výši 12 % p. a. z částky 7 688 Kč ode dne 8. 1. 2025 do zaplacení. Dále obžalovanému uložil povinnost vyplatit poškozené XXX na odškodnění nemajetkové újmy částku 1 263 278 Kč a dále povinnost nahradit majetkovou škodu ve výši 509 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená XXX odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Uvedených trestných činů se podle výroku rozsudku dopustil obžalovaný tím, že v období od XXX 2019 do XXX 2024 ve XXX, v domě č.p. XXX, se ve společné domácnosti na své XXX, narozené XXX, dopouštěl minimálně jednou až dvakrát za 14 dní psychického, fyzického a ekonomického násilí, když ji vulgárně nadával výrazy jako kurvo, děvko, mrdko, píčo apod., fackoval ji otevřenou dlaní a bil ji pěstmi po celém těle včetně hlavy, tahal ji za vlasy, smýkal s ní po zemi, rdousil ji, v jednom případě ji udeřil do obličeje XXX, přičemž jí vyrazil zub, a bil ji XXX, dále poškozené nedovoľoval samotné opouštět společné bydliště, zcela ji izoloval od její původní rodiny, zakázal jí používat mobilní telefon a zcela jí omezil přístup k penězům, čímž nad ní získal moc a kontrolu, a u poškozené, která nebyla schopna ze vztahu odejít či jinak tuto pro ni nežádoucí situaci vyřešit, neboť měla strach o sebe a jejich XXX, se v důsledku jeho jednání rozvinula posttraumatická stresová porucha,

a jeho protiprávní jednání vygradovalo poté, co jeho XXX XXX, narozená XXX, která s nimi po celou dobu žila ve společné domácnosti, dne XXX. 2023 odjela s jejich nezletilým XXX, narozeným XXX, do XXX, konkrétně v období od středy XXX 2024 od XXX hodin do neděle XXX 2024 do XXX hodin ve XXX, v domě č.p. XXX, kdy poškozenou XXXX držel převážně v jedné místnosti, kterou na noc zajišťoval přisunutím lavice a stolu ke dveřím této místnosti, aby ji poškozená nemohla opustit, opakovaně po ní požadoval, aby mu na počítači vyhledala erotická videa, která měla v minulosti natočit a která se mají nacházet na internetu, přičemž jí opakovaně vyhrožoval zabitím, kdy tuto svoji výhrůžku zdůrazňoval držením XXX, a když předmětná videa na internetu nenašla, tak ji opakovaně bil XXX, kdy jeho úder směřovaly proti její hlavě a celému jejímu tělu, čepelí nože ji řezal do pravé ruky a dloubal jí prstem do levého oka, čímž poškozené XXX způsobil lehký otok podkoží v krajině obou očí, s prokrvácením zevní části spojivky levého oka, drobné oděrky na nose a na čele vpravo, na pravém bérce, na levém koleni a stehně, čárovité ranky se zaschlou spodinou na pravé paži zevně až oděrky zevní straně horního kvadrantu prsu vpravo, mnohočetné krevní podlitiny na těle, konkrétně na hlavě – v krajině obou očí, více nalevo, čelně vlevo, lícně-tvářově a na bradě až krku až nalevo, na trupu – plošně na obou prsou, výrazně více vlevo, na břicho, na zádech vpravo od krajiny lopatkové po bederní, vlevo v dolní polovině plošně od páteře po čáru cca střední pažní a od cca dolního okraje žeber po střední bederní krajinu a na obou horních i dolních končetinách – v krajině levé lopatkové přecházející na levé rameno a paži, místy na pravém bérce, na obou pažích a podobně na obou stehnech, vpravo na stehně plošně, zevně s většími výbledy, 3 tržné rány ve vlasové část hlavy, 2 řezné rány na hřbetu pravé ruky (na 2. a 4. prstu, hřbetní strana středních článků, do podkoží), tříštivou zlomeninu základny bližšího článku 4. prstu levé ruky (bez posunu), zlomeninu dolního konce pravé loketní kosti (se zkratem a posunem), příčnou zlomeninu těla lýtkové kosti vlevo v dolní části a tříštivou zlomeninu dolního konce levé lýtkové kosti a odlomení příčných výběžků 1. a 2. bederního obratle vpravo, což si vyžádalo odborné lékařské ošetření poškozená a její hospitalizaci na jednotce intenzivní péče XXX nemocnice a vedlo k podstatnému omezení poškozené v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů, a dále v přesně nezjištěných dnech v tomto období, tj. v době od XXX. 2024 do XXX. 2024, poškozené XXX přes její verbální odpor, kdy mu říkala, že ji to bolí, ať toho nechá, a fyzický odpor, kdy ho kopala, nereagoval, a opakovaně jí zasunul do vagíny XXX, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl v přítomnosti jejich nezletilých XXX.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení odvolání zaměřené do všech jeho výroků.
4. Obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen z důvodu uvedených § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f) tr. řádu. Podle něho soud vyvodil nesprávná skutková zjištění, která nemají oporu v provedených důkazech. Obžalovaný uváděl, že poškozená měla vztah se spolužákem XXX, se kterým chtěla rodinu opustit a odjet do XXX, a okresní soud nepřihlédl k tomu, že tuto výpověď obžalovaného potvrzuje i svědecká výpověď XXX, která shodně údaje potvrdila. Rovněž nepřihlédl k obsahu svědecké výpovědi XXX obžalovaného XXX, která žila s obžalovaným a poškozenou ve společné domácnosti po celou dobu. Tato svědkyně nikdy nebyla přítomna domácím násilím mezi poškozenou a obžalovaným. Její výpověď vyvrací, že by se obžalovaný dopustil týrání osoby žijící ve společném obydlí nebo omezování osobní svobody poškozené, které jsou mu kladeny za vinu. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by bylo jako důkaz možné použít k jeho uznání na vinu výpověď samotné poškozené XXX. V této výpovědi je několik zásadních rozporů.
5. Poškozená uvedla, že ji měl obžalovaný držet po dobu sedmi let doma. Přitom celá doba jejich soužití ani nedosáhla délky sedmi let. Poškozená uvedla, že nemohla údajně na pohřeb XXX, to je však v rozporu s výpovědí její XXX XXX, která vypověděla, že byla s XXX rozhádaná, XXX XXX měla za sebou XXX. XXX XXX byl XXX a její vztahy byly narušené, takže v době pohřbu XXX XXX se spolu nestýkali. Věrohodnost výpovědi poškozené je tak značně narušena i výpovědí její XXX. Na tuto výpověď však okresní soud nebral ohled. Sama poškozená vypověděla, že ji obžalovaný donutil jít na OSPOD a podat návrh na svěření dětí do jeho péče. Tato část výpovědi poškozené je v rozporu s výpovědí obžalovaného, že žádost o svěření dětí do jeho péče podali

společně s poškozenou a tvrzení poškozené odporuje i výpověď pracovnice OSPOD XXX, která potvrdila slova obžalovaného s tím, že obžalovaný a poškozená zažádali o svěřeni dětí do péče obžalovaného a nikoliv poškozené. Vyvráceno je i tvrzení poškozené, že neměla s XXX žádný vztah a od roku 2019 s ním nebyla v kontaktu, když obžalovaný i svědkyně XXX o tomto vztahu hovořili, a totéž potvrdila i XXX s tím, že z důvodu vztahu s XXX poškozená souhlasila s tím, aby děti byly svěřeny do péče otce. Výpovědi poškozené ohledně okolností cesty nejstaršího XXX do XXX rovněž odporují výpovědi obžalovaného i svědkyně XXX.

6. Zásadním způsobem obžalovaný zpochybnil závěr týkající se spáchání zločinu znásilnění. Pokud poškozená vypověděla, že ji obžalovaný zasouval do přirození XXX, je to v rozporu s celou řadou provedených důkazů. Při domovní prohlídce obydlí a jiných prostor a pozemků, XXX nalezena nebyla. Gynekologické vyšetření poškozené provedené jen několik hodin po jejím převozu do nemocnice, žádné stopy po použití XXX na přirození poškozené nezaznamenalo. Významným důkazem zpochybňujícím věrohodnost tvrzení poškozené je i usnesení o odložení věci týkající se nahlášení údajného znásilnění poškozené XXX. Sama poškozená při výslechu nejprve na otázku obhájce uvedla, že trestní oznámení ohledně znásilnění nikdy v životě nepodala, až po předložení listinného důkazu v podobě usnesení o odložení věci přiznala, že skutečně toto trestní oznámení v minulosti proti XXX podala. Obžalovaný rozhodně neměl možnost XXX někde uschovat, když přijela sanitka s policií, byl obžalovaný na místě zadržen, dále zůstal pod dohledem policie a nemohl se tedy následovat XXX nijak zbavit.
7. V mezidobí obžalovaný opatřil odborné vyjádření vypracované znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, XXX a ten po seznámení s obsahem lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření poškozené, po zvážení tvaru a rozměru XXX oválného tvaru o rozměrech 3x4 cm dovodil, že v případě použití takového pevného tupého předmětu o předmětných rozměrech v souvislosti s popisovaným znásilněním, kdy nelze zcela jednoznačně očekávat přirozené zvlhčení pochvy, potažmo poševního vchodu, je velice nepravděpodobné, že by nedošlo ke vzniku i drobných poranění v podobě oděrek, krevních výronů, trhlinek sliznice poševního vchodu či pochvy, které by mělo být gynekologickým vyšetřením zjistitelné. S ohledem na zmíněné námitky tak podle obžalovaného nebylo namístě pokládat za prokázané, že by se dopustil zločinu znásilnění, z něhož byl uznán vinným.
8. Obžalovaný dále poukázal na telefonáty ze XXX 2024 mezi obžalovaným a poškozenou v době, kdy se obžalovaný již nacházel ve vazbě, a během těchto hovorů si navzájem vyznávali lásku k sobě i k jejich společným dětem. Neobstojí tak podle něj závěr okresního soudu, že výpověď poškozené je zcela věrohodná a že je plně podporována svědeckou výpovědí její XXX. Ta vypovídá odchylně o vztahu poškozené s XXX, i okolnostech úmrtí otce poškozené a jeho pohřbu. Svědkyně XXX také přiznala, že XXX XXX XXX z toho důvodu, že dcera měla dlouhodobé problémy s XXX. Vlivem XXX. Úplně zohledněna není ani svědecká výpověď zaměstnankyně XXX stran návrhu na svěřeni dětí do péče otce, kdy tato svědkyně rovněž potvrdila, že poškozená chtěla s přítelem XXX odjet pracovat do XXX. Zmíněné důkazy tak významně zpochybňují věrohodnost výpovědi poškozené. Jako argument v neprospěch obžalovaného údajně zpochybňující věrohodnost jeho tvrzení nelze použít to, že obžalovaný odmítl odpovídat na dotazy, když tímto způsobem jen realizoval své ústavně zakotvené právo. Obžalovaný vyjádřil nesouhlas i s postupem okresního soudu, který odmítl vypátrat a vyslechnout svědka XXX, a má za to, že i tento důkaz, jehož se domáhal, měl být proveden. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsek zrušil a věc vrátil k novému projednání okresnímu soudu, případně, aby po zrušení napadeného rozsudku rozhodl odvolací soud sám, a to tak, že obžalovaného zproští obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.
9. Proti rozsudku podala odvolání poškozená ve vztahu k výroku, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Znovu připomněla, že chování obžalovaného vůči ní se vyznačovalo zcela mimořádnou a extrémní brutalitou, které byla vystavena a kterou obžalovaný zasáhl do jejich přirozených práv. Vyjádřila přesvědčení, že bylo namístě přiznat i náhradu škody, respektive odškodnění nemajetkové újmy nejméně v celé uplatněné výši. Krom toho chybí i přiznání úroku z prodlení. Během řízení byly

prokázány i další protiprávní skutky a ataky ze strany obžalovaného, které dokreslují extrémnost brutality a zvrhlosti jeho jednání. Navrhla proto, aby byl odvoláním napadený výrok změněn a ji přiznána náhrada nemajetkové újmy v plné výši, jak ji původně uplatnila.

10. Státní zástupce dovodil v napadeném rozsudku jedinou zřetelnou nesprávnost, a to stran přiznání částky 509 Kč poškozené jako náhrady způsobené majetkové škody. Pokud se jednalo o požadavek na úhradu částky 509 Kč za opatření lékařské zprávy, vyčíslení bolestného, nešlo o požadavek na náhradu škody, ale otázku náhrady nákladů nutných k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody, o kterých nemělo být rozhodováno v rozsudku, ale až postupem podle § 154 tr. řádu v souvislosti s rozhodováním o nákladech trestního řízení. Státní zástupce vyjádřil přesvědčení, že výrok o vině je zcela správný a okresní soud vyvodil odpovídající a správná skutková zjištění, a důvodně dospěl k závěru o vině obžalovaného. Rovněž dostatečně přesvědčivě vysvětlil, proč nevyhověl dalším důkazním návrhům. Podle státního zástupce je výpověď poškozené podporována znaleckými posudky. Její zranění byla rozebrána v posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, a i ve spojení s dalšími posudky vztahujícími se k vyšetření poškozené, tyto důkazy potvrzují, že poškozená byla dlouhodobě fyzicky týrána, omezována na svobodě a atypickým způsobem znásilněna. Byla ekonomicky i psychicky závislá na obžalovaném a dlouhodobě musela snášet jeho násilné jednání. Podle znaleckého vyšetření nemá poškozená sklony k fabulaci. To, že byl zamítnut návrh na výslech svědka XXX. Není důvod hodnotit jako pochybení, když taková výpověď nebyla pro věc a její posouzení podstatná.
11. Státní zástupce se pak vyjádřil i k použité právní kvalifikaci, kdy dovodil, že byly naplněny znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí a při použití právního znaku způsobení těžké újmy na zdraví promítl okresní soud do způsobení tohoto následku vznik posttraumatické stresové poruchy. Jednočinný souběh zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 tr. zákoníku a zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku připouští i judikatura Nejvyššího soudu, a v tomto směru připomněl usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 391/2011 a 4 Tdo 1685/2016, přičemž i zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bylo namíste když obžalovaný se dopustil i jednání naplňující znaky tohoto dalšího zločinu. V případě přečinu omezování osobní svobody podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku by mohla v úvahu přicházet faktická konzumpce, která se zpravidla může v podobných případech dlouhodobého týrání uplatnit. V posuzované věci však bylo možné zohlednit vysokou intenzitu jednání, k němuž došlo vůči poškozené v posledních dnech před policejním zákrokem, kdy se míra omezení osobní svobody uzamčením poškozené v jedné místnosti i intenzita výhrůžek spojených s brutálním násilím vymkla běžným podobným případům, takže i právní kvalifikaci těchto dvou přečinů v jednočinném souběhu se zmíněnými zločiny bylo možné akceptovat.
12. Za věrohodnou pokládá státní zástupce výpověď poškozené i ve vztahu k popsání znásilnění. A má za to, že ani předložené odborné vyjádření kategoricky nevylučuje možnost průběhu události tak, jak ji popsala sama poškozená. Má za to, že okresní soud poškozené přiznal proti jiným případům podobné trestné činnosti značně vysoké finanční odškodnění nemajetkové újmy a přiznanou částku pokládá za dostatečnou. S ohledem na intenzitu násilného jednání vůči poškozené a způsob, jakým obžalovaný používal násilí vůči poškozené, pokládá za odpovídající i uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, když v důsledku jednání obžalovaného došlo ke spáchání více úmyslných trestných činů, především tří zločinů vůči poškozené a závažného jednání se obžalovaný dopouštěl na poškozené po dlouhou dobu. Státní zástupce tedy navrhl korigovat jen výrok týkající se přiznání částky 509 Kč jako náhrady škody poškozené a odvolání samotné poškozené pak navrhl podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnout.
13. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, a zároveň musel přezkoumat i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

14. Z provedeného dokazování zcela bez pochybnosti vyplynulo, že v době zákroku policie byla poškozená silně zbitá a utrpěla dlouhou řadu zranění, které byly důvodem její hospitalizace. Ve věci byl opatřen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, a příbraný znalec posoudil mechanismus, jakým zmíněná zranění mohla být způsobena a dovodil, že popis násilí vůči své osobě, jak je popsala sama poškozená, je velmi dobře způsobilý ke vzniku zjištěných poranění. Bez významu z pohledu obhajoby obžalovaného není ani skutečnost, že všechna zranění nevznikla současně, ale vznikala přinejmenším po dobu několika dnů, což odporuje obhajobě obžalovaného, že poškozenou zbili neznámé XXX osoby. Důvodně okresní soud poukázal i na skutečnost, že pokud by byl obžalovaný skutečně milujícím manželem, jak v rámci obhajoby deklaroval, bylo by možné očekávat, že poškozené sám zajistí zdravotní pomoc. I způsob nahlášení události ze strany rodinných příslušníků obžalovaného žijících v XXX nasvědčuje tomu, že měli obavy z násilí obžalovaného, jehož se dopouštěl na poškozené, a které mohli sledovat v rámci XXX přenosu i jeho příbuzní v XXX. Ti se proto dožadovali zákroku policie a záchrany poškozené.
15. Příbraný znalec z odvětví soudního lékařství potvrdil, že zranění musela vzniknout dlouhou sérií tupých úderů zhruba mezi 30–40, poškozená tak zjevně byla bita předmětem, který popsala jako XXX, a na jejím těle byly zjištěny i známky působení ostrého nástroje, kdy sama popisovala použití nože, které vedlo ke vzniku drobných řezných ran. V lékařských zprávách a na fotodokumentaci stejně jako ve znaleckém posudku je popsáno i zranění v oblasti oka poškozené, navazující na její výpověď, podle níž hrozil obžalovaný vydlobnutím oka. Typ, množství a intenzita zjištění zranění na těle poškozené vedla soudního znalce k úvaze až o možných mučivých útrapách na straně poškozené. Tyto důkazy tak ve svém souhrnu umožňují spolehlivě dovodit, že to byl právě obžalovaný, kdo mimořádně brutálním způsobem fyzicky týral poškozenou, tloukl ji předmětem způsobilým vyvolat i závažnější zranění v podobě zlomenin větších kostí, a okresní soud důvodně v tomto jednání shledal nejen týrání osoby žijící s obžalovaným ve společném obydlí, kdy takovým jednáním byla způsobena i těžká újma na zdraví, ale současně i zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku.
16. V návaznosti na chování obžalovaného z období krátce před zákrokem policie se pak ve spojení s dalšími důkazy jeví jako věrohodná i výpověď poškozené o tom, jak probíhalo dlouhodobě jejich soužití, jakým způsobem ji obžalovaný už v předchozím období omezoval a týral. Důvodně v této souvislosti okresní soud poukázal na znalecké posudky týkající se osoby poškozené, které neprokázaly, že by měla sklon nějakým způsobem zkreslovat popis průběhu soužití s obžalovaným, což by neodpovídalo ani typu její osobnosti. Komplikovanější situace se týkala znásilnění popisovaného poškozenou. V tomto směru nelze pomíjet, že ačkoliv na těle poškozené byla zjištěna dlouhá série nejrůznějších poranění po celém jejím těle, při gynekologickém vyšetření nebylo zjištěno žádné poranění. Lékařská zpráva doslovně uvádí, že vulva byla klidná, introitus bez poranění a bez krvácení. Obžalovaný předložil i odborné vyjádření vypracované kvalifikovaným specialistou, který označil za velice nepravděpodobné, že by při použití XXX ke vsunutí do pochvy poškozené nedošlo ke vzniku drobných poranění. Zcela kategoricky však ani toto odborné vyjádření takovou možnost nevylučuje. V této souvislosti lze připomenout i opakovanou výpověď poškozené, že násadu ji obžalovaný do těla nezasunoval hluboko, že ji to nijak výrazně nebolelo, a zpracovatel odborného vyjádření v této souvislosti jako významný moment zmiňuje i otázku zvlhčení pochvy. Zda k něčemu podobnému došlo či ne, není možné z provedených důkazů zcela jednoznačně určit. S ohledem na další části výpovědi poškozené se však její tvrzení v tomto bodě, kdy skutečně opakovaně zmiňovala, že ji XXX do pochvy nezasunoval obžalovaný hluboko, a že ji v této souvislosti nebyla způsobena nějaká bolest jeví jako možná a reálná. Možnost tohoto děje nevyvrací ani skutečnost, že při domovní prohlídce nebyla XXX nalezena. Další zranění na těle poškozené, zejména zlomeniny kostí, potvrzují, že musela být bita nějakým tupým předmětem, i když byl obžalovaný zadržen v den události, lze vyvodit z úředního záznamu o policejním zákroku, že po příjezdu hlídky trvalo určitou dobu, než bylo vydáno rozhodnutí o zajištění obžalovaného. Mezitím bylo probíráno odlišné tvrzení, že měla být poškozená napadena a znásilněna nějakými XXX osobami.

17. Jednání s obžalovaným i s poškozenou probíhalo po určitou dobu. Jednalo se i o zajištění psa, který pobíhal na zahradě u domu, takže předtím, než byl reálně obžalovaný policií zadržen, mohl případně násadu někde odložit nebo ukrýt. Samotná domovní prohlídka pak probíhala dne XXX 2. 2025, když byl obžalovaný omezen na osobní svobodě, nicméně vlastní ohledání bylo zaměřeno jen na interiér nemovitosti, trvalo pouze asi tři čtvrtě hodiny, průběh ohledání se soustředil na vyhledání krevních stop v interiéru a na oblečení poškozené, takže podrobnější prohlídka celého areálu, pozemků a přilehlých prostor zjevně prováděna nebyla.
18. Za této situace dovodili odvolací soud, že bylo možné vycházet z výpovědi poškozené i stran tohoto bodu a uznat obžalovaného vinným i ze spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. V odvolání obžalovaný zpochybňoval určité momenty ve výpovědi poškozené, otázku jejího vztahu k XXX, důvody, proč se neúčastnila pohřbu XXX a její vyjadřování během telefonátu obžalovanému do věznice. Ani poukaz na tyto okolnosti však podle odvolacího soudu nemůže zásadně zpochybnit podstatu výpovědi poškozené, nijak nevyvrací skutečnost, že poškozená byla mimořádně brutálním způsobem bita po dobu několika dní před zásahem policie, a v návaznosti na znalecké posudky týkající se osoby poškozené pak bylo možné akceptovat jako věrohodná její tvrzení o průběhu soužití s obžalovaným. Skutková zjištění, která tak okresní soud vyvodil, bylo možné pokládat za správná a přesvědčivá a vycházející z logického vyhodnocení provedených důkazů. Obžalovaný předložené odborné vyjádření týkající se popisovaného znásilnění sice hodnotí popisovaný mechanismus jako nepravděpodobný s ohledem na absenci poranění pochvy u poškozené, zcela kategoricky však takový mechanismus nevylučuje, připouští, že roli ve vztahu drobným poraněním mohlo hrát zvlhčení pochvy a často používaný nástroj mohl mít ohlazenou násadu, jejíž povrch nemusel přesně odpovídat zcela novému továrnímu výrobku. Poukaz na obvinění dřívějšího druha poškozené XXX také nevylučuje, že i v tehdejší době se do chování poškozené mohla promítnout žárlivost obžalovaného a jeho nátlak na osobu poškozené.
19. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že skutková zjištění vyvozená okresním soudem lze pokládat za dostatečně spolehlivě prokázaná. Okresní soud pak náležitým způsobem zdůvodnil i použitou právní kvalifikaci, a i v tomto směru bylo možné akceptovat závěry jím vyvozené. V případě zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku musel okresní soud zohlednit i dlouhou dobu, během níž v rámci společného soužití docházelo k týrání poškozené a znalcem zjištění následků v psychice poškozené v podobě posttraumatické stresové poruchy, která bude podle znalce přetrvávat minimálně po mnoho měsíců, pokud se vůbec nestane trvalou, pak důvodně hodnotil jako naplnění znaku způsobení těžké újmy na zdraví, což promítl do použité právní kvalifikace. Nejzávažnějším zločinem obžalovaného pak bylo spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, kdy povahu a intenzitu způsobených zranění podrobně rozebral a popsal opatřený znalecký posudek, ten také potvrdil jako plně věrohodný mechanismus vzniku zranění úmyslnými útoky obžalovaného, jak je poškozená popsala.
20. Stran zločinu znásilnění bylo možné akceptovat popis udaný poškozenou a ten pak rovněž okresní soud odpovídajícím způsobem právně posoudil jako zločin podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, v tehdy účinném znění. Ve vztahu k přečinům omezování osobní svobody podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku bylo možné zvažovat, zda nedošlo k faktické konzumpci. O tzv. faktickou konzumpci jde v případě, kdy jeden trestný čin je relativně málo významným prostředkem nebo málo významným následkem základního trestného činu. V případě trestných činů týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku pak zpravidla může docházet ke konzumpci přečinu omezování osobní svobody podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku. Možnost jednočinného souběhu však nemusí být ve všech případech kategoricky vyloučena. V nyní posuzované věci lze připomenout, že po dlouhém období, během něhož se na poškozené obžalovaný dopouštěl jednak násilí, jednak ji omezoval v kontaktech s rodinnými příslušníky a známými, tak toto jednání svou intenzitou významně vygradovalo v posledních dnech před policejním zákrokem, kdy obžalovaný

poškozenou prakticky uvěznil v jedné místnosti, ze které nesměla vůbec odcházet, ani do koupelny nebo na toaletu a míra omezení volného pohybu na její straně tak mimořádně výrazně narostla.

21. S ohledem na tyto konkrétní okolnosti tak dospěl i odvolací soud k názoru, že v posuzované věci je žádoucí jednání obžalovaného posoudit kromě zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku zároveň i jako přečin omezování osobní svobody podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku, když míra omezení volného pohybu a svobodného jednání poškozené, zejména v období posledních dnů předcházejících zásahů policie byla zcela mimořádná. Podobně v případě přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku bylo možné zohlednit, že nešlo ze strany obžalovaného jen o nějaké demonstrativní výhrůžky doprovázené například mácháním nástrojem, ale že výhrůžky pronášel obžalovaný v situaci, kdy držel XXX nebo rukojeť nože a oba tyto předměty v poslední době intenzivním způsobem použil k útoku na tělo poškozené. Pokud vůči ní vedle rány zmíněnou násadou takovou intenzitou, že jí způsobil zlomeniny silnějších kostí a způsobil jí i sérii drobnějších řezných ran pak mohlo takové jednání zcela reálně vyvolat obavu i z realizace hrozby možným usmrcením, když uvedený čin spáchal obžalovaný s použitím nástrojů, které bylo namístě označit za zbraně, a šlo tedy o spáchání přečinu podle § 353 tr. zákoníku v rámci kvalifikované skutkové podstaty odst. 2 písm. c) zmíněného ustanovení. S ohledem na tyto úvahy tak dospěl odvolací soud k závěru, že není namístě měnit ani okresním soudem použitou právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Dále se odvolací soud zabýval úvahami o uložení přiměřeného trestu.
22. I když dřívější odsouzení obžalovaného byla zahlazena, lze vyvodit z opisu rejstříku trestů, že ani v minulosti nevedl zcela bezúhonný život. Pro rozhodování o uložení adekvátního trestu v posuzované věci je pak rozhodující především povaha a závažnost spáchané trestné činnosti, za kterou byl obžalovaný odsouzen. Okresní soud musel vzít v úvahu, že se obžalovaný dopustil na poškozené několika zločinů, jeho jednání trvalo po dlouhou dobu několika let, a zejména v poslední fázi, kdy mělo jednání gradovat v období posledních dnů se jeho chování vůči poškozené vyznačovalo mimořádnou brutalitou. Z pohledu posuzování závažnosti trestné činnosti obžalovaného nebylo možné pominout rozsah zranění, která poškozená utrpěla, bizarní způsob, jakým bylo provedeno její znásilnění i závažné dopady jednání obžalovaného do psychiky poškozené, které budou mít přinejmenším dlouhou dobu trvající nepříznivé následky. Po zvážení uvedených okolností tak mohl okresní soud oprávněně dovodit, že obžalovaného je třeba postihnout důraznějším nepodmíněným trestem odnětí svobody, který byl ukládán jako úhrnný za více trestných činů, a to nikoliv v dolní polovině trestní sazby stanovené za nejzávažnější zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud tedy okresní soud obžalovanému uložil nepodmíněný trestní odnětí svobody v trvání osmi let s výkonem ve věznici s ostrahou, nelze ani podle odvolacího soudu dovozovat, že by se jednalo o trest nepřiměřeně přísný, a to vzhledem ke zmiňovanému způsobu provedení trestného jednání a způsobeným následkům.
23. Odvolací soud se dále zabíral výroky o náhradě škody a nemajetkové újmy. Pokud byl obžalovaný uznán vinným za způsobení závažných zranění na těle poškozené důvodně byl zavázán, aby nahradil výdaje spojené s léčením poškozené, které vynaložila Všeobecná zdravotní pojišťovna. Ta podrobným způsobem vyčíslila výdaje, které byly tímto způsobem vynaloženy a okresní soud přiznal jak původně uplatňovanou, tak dodatečně dokladovanou částku související s výdaji na léčení poškozené, a to včetně úroku z prodlení. Podle odvolacího soudu nebyl důvod přiznávat ve výroku rozsudku poškozené částku 509 Kč, když jde o výdaj na pořízení lékařské správy k vyčíslení bolestného, tedy náklady vynaložené v průběhu trestního řízení na prokázání nároku poškozené. Okresní soud měl poškozenou poučit, že o tomto nároku není důvod rozhodovat v odsuzujícím rozsudku, ale může být předmětem samostatného rozhodování v rámci rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů ve smyslu § 154 tr. řádu formou samostatného usnesení až po pravomocném skončení trestního stíhání. Výrok, kterým okresní soud poškozené přiznal částku 509 Kč jako náhradu majetkové škody, tak odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného zrušil podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu, kdy tento výrok byl v rozsudku učiněn nesprávně.

24. V souvislosti s rozhodnutím o nároku poškozené XXX na odškodnění nemajetkové újmy okresní soud odůvodnění rozsudku velmi podrobně v návaznosti na podání samotné poškozené rozebral povahu jednání obžalovaného a způsob, jakým se promítlo a negativně zasáhlo do různých osobnostních práv a svobod poškozené. V tomto směru rozvedl, že u poškozené došlo k zásadnímu omezení osobní svobody, že došlo k zásahu do její osobní integrity fyzickým násilím, omezena byla i osobní práva ve vztahu k výchově dětí a kontaktu s rodinnými příslušníky a ponížena byla i lidská důstojnost dlouhodobým systematickým ponižováním, ale dále rovněž v rovině sexuálního rozhodování a vcelku srozumitelným a racionálním důvodem pak okresní soud zdůvodnil, jaké částky pokládal za přiměřené ve vztahu k odškodnění těchto neoprávněných zásahů do osobnostních práv poškozené s odkazem na ustanovení § 2956 obč. zákoníku. Vedle toho nebyl důvod nepřiznat poškozené i bolestné v návaznosti na vystavenou lékařskou zprávu popisující jednotlivá zjištěná poranění. Celkově tak okresní soud poškozené přiznal na odškodnění nemajetkové újmy částku 1 263 278 Kč. Přestože jednání obžalovaného bylo dlouhodobé, zejména v poslední době mimořádně intenzivní a s dopadem do různých sfér osobního života poškozené, částka, která byla v souhrnu coby odškodnění poškozené přiznána, je oproti jiným obdobným případům této trestné činnosti značně vysoká a odvolací soud tak dospěl k závěru, že i bez přiznání úroku z prodlení se jeví částka stanovená okresním soudem jako dostačující adekvátní náhrada nároků, které poškozená uplatnila. Přesvědčivě pak okresní soud vyložil, proč nepokládal za možné stanovit přesnou výši odškodnění ve vztahu k nároku na ztižení společenského uplatnění, když v tomto směru by se nabízelo doplnit dokazování znaleckým posudkem a jeho opatření by přesáhlo potřeby trestního řízení a nadbytečně protáhlo řízení ve vazební věci. Odvolací soud vzal v úvahu i skutečnost, že v době trestního řízení se obžalovaný nacházel ve vazbě a pravomocným odsuzujícím rozsudkem mu byl uložen mnohaletý nepodmíněný trest odnětí svobody, kdy i tato skutečnost může být vnímána jako určitá satisfakce poškozené a s ohledem na uvedené tak shledal částku přiznanou poškozené na odškodnění nemajetkové újmy jako dostačující a neshledal naopak důvody, pro které by bylo částku přiznanou okresním soudem ještě nějakým způsobem navyšovat.
25. S ohledem na shora uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že z podnětu odvolání obžalovaného není důvod měnit výrok o vině, ani výrok o trestu. V případě výroku o náhradě škody, respektive nemajetkové újmy, byl však zrušen jako chybný výrok o přiznání částky 509 Kč, která je tvořena náklady vynaloženými v průběhu trestního řízení a prokázání nároku poškozené, jinak však neshledal důvody ani ke změně výroku o náhradě škody, respektive nemajetkové újmy, ať z podnětu odvolání obžalovaného nebo z podnětu odvolání samotné poškozené. Její odvolání proto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl. poučení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 1. dubna 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu